

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון תשעה באב תשע"ה תהא שנת עת הגאולה.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מדור גלגלים בתורה מופיע בעמוד כ"ו.

טיטרוס מרמז על בית המקדש שטיטוס הרס.

מובא ברבנו בחיי (במדבר ת, ב) דלכן בית המקדש נקרא **אריאל**. דכשם שהאריה צר מאחוריו ורחב מלפניו, כך החלונות בבית המקדש היו צרים מבפנים ורחבים מבחוץ. וכן מצינו במשנה (מידות ד, ז) **וההיכל צר מאחוריו ורחב מלפניו ודומה לארי**. נראה להוסיף דלכן המלכות נמשלה לאריה, כמו שכתוב (בראשית מט, ט) **"גור אריה יהודה"**, דהמלכות היא בחינת אשה, שרחבה מלמטה וקצרה מלמעלה. כמובא בגמרא (עירובין יח:): ובחינה זו של צר בצד אחד ורחב בצד אחד, יש באריה. לכן המלכות נמשלה לו. וזה גופא הטעם שבבית המקדש היו החלונות וההיכל צר ורחב, דבית המקדש הוא בחינת אריה, דשם נמצאת המלכות דקדשה.

מובא ב'לקוטי מוהר"ן' (רעט) **יש שאומרים תורה מלמטה למעלה, והיא מלמטה רחבה מאד, שלמטה מרחיבין הדבר ומגדילין אותו מאד ולמעלה הוא קצר, והולך ומקצר ועולה עד שלמעלה מעלה הוא קצר מאד מאד, כי למעלה לא נשאר ממנה כלום, רק מעט מעט כי בודאי יש שם איזה ניצוץ הקדוש. אבל יש להפך שאומרים תורה מלמעלה למטה, ושם למעלה היא רחבה מאד מאד, וכל מה שיוֹרֶדֶת למטה מתקצרת ויוֹרֶדֶת, עד שלמטה היא קצרה מאד. והיא רק מעט מעט למטה, אבל למעלה היא רחבה מאד. ומבאר לדברינו שיש ששרשם מהמלכות לכן אומרים תורה שלמטה היא רחבה ולמעלה קצרה, ויש ששרשם מהיסוד לכן התורה שלהם קצרה מלמטה ורחבה מלמעלה.**

מצינו במשנה (כלים ב, ו) **טיטרוס, רבי אליעזר בר צדוק מטהר. רבי יוסי מטמא, מפני שהוא כמוציא פרוטות**. ומבאר הברטנורא **טיטרוס: כלי שהוא מנקב מלמטה נקבים הרבה דקים כמלא נקב מחט ומלמעלה נקב אחד כמלא כוש דהיינו פלך שהנשים טוות בו. וכשמתמלאים אותו מים ואדם משים אצבעו בנקב מלמעלה שלא ישלט בו הרוח אין טפה אחת יוצאת מן הנקבים דקים שלמטה, וכשמסיר אצבעו המים יוצאים**. ובאר הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א **שטיטרוס מרמז על בית המקדש שטיטוס הרס**. נראה לבאר כיון שלכלי זה יש פתחים צרים מצד אחד, ופתחים רחבים מצד שני, הוא דומה לבית המקדש כדלעיל, ולכן הוא בחינת פלך שטווים בו חוטים מצד אחד, ומשפיע בנקבים דקים מצד שני, לרמז על חוטי החשמל שעוברים בבית המקדש להשפיע לכל העולם.

כתוב (איכה ה יח) **"על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו"** מובא בספר 'מבוא לחכמת הקבלה' (ח"א ש"ו פ"ה)

ששועל מרמז על תחלת קומת הרע בעולם, ועל זה נאמר שעדיף להיות **זנב לאריות** שמסמלים את צד הקדשה ולא להיות **ראש לשועלים** שמסמלים את צד הרע, בארנו ב'מאמרי חנכה' שפשים שבקדשה הדרגה הגבוהה שבמלכות שיכת למספר שבע העטרה שביסוד, כך בלעמת זה הדרגה הגבוהה שלהם שיכת למספר שבע דקלפה, נראה דשועל שמסמל את הדרגה הגבוהה בקלפה שיך לבחינת העטרה שביסוד דקלפה, לכן לאחר החרבן נכנסו שועלים למקום המקדש דהם הלעמת זה של המספר שבע שהיה במקדש, וכן **שועל** בגימטריא **אות** שמסמלת את העטרה שביסוד, וכן מצינו קשר בין שועל לזין שמסמל את העטרה שביסוד כמו שכתוב (שה"ש ב, טו) **"שעלים קטנים מחבלים כרמים"**, וכן מצינו ארץ שנקראת **"ארץ שועל"** (ע' ש"א יג ז), וארץ זו היתה בנחלת בנימין ששיך לבחינת העטרה שביסוד. וכן מצינו במדרש (שמו"ר כב, א) שהמצרים נמשלו לשועלים בכתוב **"שעלים קטנים מחבלים כרמים"** ובארנו במאמר 'חשמל דם' שהמצרים שיכים למספר שבע העטרה שביסוד דקלפה, וכן מובא בספר 'אלפי ישראל' ששועל הוא מלשון דרך כמו **"משעול הכרמים"** והבאנו במאמר 'חשמל דם' מהארז"ל שדרך מסמלת את היסוד. וכן מצינו בזהר (בלק רט: ט) ש**"משעול הכרמים"** הוא צנור מי הרגלים, שמסמל את היסוד שמשיפע לקלפות, לכן בלעם התקשר עם מקום זה. והוסיף הרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א ש**"משעול"** אותיות **שועלים**. וכן מצינו בגמרא (בכורות ח) שהשועל מוליד **לשעה חדשים**, ורואים שהשועל משיפע במספר שש המסמל את היסוד. והוסיף הרה"ג ר' יהודה גולד שליט"א שמצינו ברש"י (בראשית מז, לא) שיוסף היסוד כשמלך במצרים והשיפע לצד הקלפה נמשל לשועל, ולכן יעקב השתחוה לו בבחינת **תעלא בעידינה סגיד ליה**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' דוד דהאן שליט"א שבישמעאל יש אותיות **שעלים**, וכן **פלשתים** בגימטריא **בית המקדש**. וכן שם הנביא שלהם נרמז בכתוב המדבר על חרבן בית המקדש, (ישעי' סד, י) **"וכל מחמדינו הנה לחרבה"**. וכן הר"ת **"על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו"** עם המילים והכולל בגימטריא **ה'תשעה**.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א ש**"שועלים"** בגימטריא **כותל**, ונראה לבאר פיון שהקדשה שנסארה במקום המקדש היא בכותל המערבי, לכן עקר הצער ש**"שועלים הלכו בו"** הוא על מקום הכותל, שנרמס מרגלי השועלים המחבלים כרמים. כמו שכתוב (שה"ש ב, טו) **"שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר"**. וכן אחיזת **הס"מ** נרמזת ב'**סמדר**'. ולכן מיד אחרי **"שועלים הלכו בו"** הכתוב ממשיך על השראת השכינה אחרי החרבן, (איכה ה, יט) אתה הוי"ה לעולם תשב כסאך לדר ודור, ר"ת **כותל**. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א ש**"סמדר"** אותיות **זרסם**, וכן השתלשל שאומרים על ארץ ישראל שאסור להחזיר אף **שעל** לגוים, היינו לא לתת **לשועל** אחיזה.

נראה דלכן השתלשל בגשמיות שישנן תמיד יונים בפתל המערבי ובפרט יונים לבנות לרמז על השכינה שאינה זזה ממקום זה שהיא בבחינת יונה. וכן שמעתי בשם ר' אברהם איזן שליט"א תושב העיר העתיקה, שהתושבים הערביים ספרו לו שבשנים תש"ח עד תשכ"ח כשלא היו יהודים בכותל, גם יונים כמעט לא היו. וכן שמעתי מאנשי הפתל שבפתל תמיד מרגשת נשיבת רוח, אפלו בימים חמים כשאין הרוח מרגשת בשאר מקומות כלל. ומבאר לפי דברינו במאמר 'חוטי החשמל' שהרוח הגשמית מסמלת את הרוח הרוחנית שהם המלאכים שנקראים רוחות ונקראים עופות. וכיון שבפתל יש תמיד רוחות רוחניים דבר זה השתלשל גם בגשמיות שיש תמיד רוח גשמית. וכן מובא בספר 'דרכי ציון' מהרע"ב מברטנוגרא (א' יז) **וכל הרוחות שבועולם באות ונושבות בירושלים, ואומרים כי כל רוח בטרם תלך אל המקום אשר תרצה שמה הרוח ללכת,**

בָּאָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהּ בִּירוּשָׁלַיִם. ומבאר לדברינו כיון ששם נמצאת הרוח הרוחנית, זה משתלשל בגשמיות שיש רוח גשמית. וכן מובא בספר 'מדרש אבות' בשם ספר גא"י שבפתח של מערת המכפלה **יוצא רוח גדולה,** ובארנו במאמר 'חשמל שופר' ששם נמצא פתח החשמל של גן עדן.

וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהָאֲדָמוֹר מְקַאֲמֵרָא ר' יַחֲזֵק שְׁלֵמָה סַפְרִין שְׁלִיט"א על הפתוב (שה"ש ב, יד) **"יוֹנְתִי בַחֲגֵי הַסַּלְעַ**
בְּסֵתֵר הַמְדַרְגָּה" שֶׁמְרַמֵּז עַל הַיּוֹנִים שֶׁנִּמְצְאוֹת בֵּין אֲבְנֵי הַפֶּתֶל, **"בַּחֲגֵי הַסַּלְעַ",** וְלִכֵּן הָאוֹתִיּוֹת הַפְּנִימִיּוֹת
בְּ"יוֹנְתִי" בְּגִימְטְרִיא **כּוֹתֵל,** וְהָאוֹתִיּוֹת **"י"** שֶׁבְּחוּץ מְרַמְזוֹת עַל שֵׁם ה'. וְכִפִּי שְׂרוּאִים שֶׁהַפְּסוּק הִזָּה הוּא הַמְשֻׁךְ שֶׁל
הַפְּסוּק הַמְדַבֵּר עַל הַפֶּתֶל **"הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתֻלָּנוּ מְשֻׁיַח מִן הַחֲלֻנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים"**. וּמְרַמֵּז בְּזֵהָר
(לך לך פד:) **"יוֹנְתִי" זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, "בַּחֲגֵי הַסַּלְעַ" זֶה יְרוּשָׁלַיִם.** וְכֵן **כּוֹתֵל** מְרַמֵּז בְּכַתּוּב הַמְדַבֵּר עַל הַשְּׂרָאָת

הַשְּׂכִינָה דֶרֶךְ בְּחִינַת כְּנַפִּים, (תהילים צא, ד) **"בְּאֲבָרְתוֹ יִסֹּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תַּחְסֶה"** וּבִאֲפִן אַחַר **"לָךְ וְתַחַת"**.
מְצִינּוּ בְּזֵהָר חֲדָשׁ (תִּיקוּנִים קל.) **"יָפָה נוֹף" דָּא צְדִיק, "מְשׁוֹשׁ כָּל הָאֲרָץ" דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצְעִיתָא.** רוֹאִים
שְׁבִיט הַמְקֻדָּשׁ נִקְרָא נוֹף, כִּי נוֹף מְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד. וְכֵן מוּבָא בְרֵש"י עַל הַכְּתוּב שֶׁם שְׁנוֹף הוּא מְלִשׁוֹן נוֹף
שֶׁל אֵילָן שֶׁמְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד. וְעוֹד פְּרוּשׁ מוּבָא בְרֵש"י שֶׁם שְׁנוֹף מְלִשׁוֹן **כְּלָה הַנְּקֵרָאָת נִינְפִי.** וְעַיֵן בְּלִק"ת (שיה"ש
יב.) שְׁכָלָה מְרַמְזָת עַל הַשְּׁפָעַת הַיְסוּד הַנְּקֵרָא **כָּל** הַמְשַׁפִּיעַ לְמַלְכוּת שְׁנִקְרָאָת ה'. וְכֵן **נוֹף** מְרַמֵּז בְּכַתּוּב הַמְדַבֵּר עַל
בֵּית הַמְקֻדָּשׁ (שְׁמוֹת טו, יז) **"תְּבִאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נְחֻלְתֶּךָ מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַת הוֹי"ה"** בְּדִלּוּג ז' אוֹתִיּוֹת. וְכֵן **נוֹף** ס"ת
הַכְּתוּב הַמְרַמֵּז עַל יוֹפֵי הַיְסוּד (בְּרֵאשִׁית לט, ד) **"וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו"**. וְכֵן ס"ת הַכְּתוּב (שם מא, יד) **"וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף**
וַיְרִיצֶהוּ מִן הַבּוֹר". וְכֵן **נוֹף** בְּאֲח"ס ב"ט ע גֶּשׁ"ם.

נְרָאָה דְּלִנּוּף יֵשׁ שְׁתֵּי מְשַׁמְעִיּוֹת; מְלִשׁוֹן יוֹפֵי כְּמוֹ נוֹף שֶׁל אֵילָן וְכָלָה כְּדִלְעִיל, וְגַם מְלִשׁוֹן הַנְּפָה. וְלִכֵּן בְּבֵית
הַמְקֻדָּשׁ הָיוּ הַחֲלֻנוֹת צָרִים בְּפָנִים וּרְחִבִים מִבְּחוּץ לְרִמְזָא שְׁבְבִית הַמְקֻדָּשׁ בְּפָנִים נִמְצָא הַיּוֹפֵי הָאֲמִתִּי
וְהַהִסְתַּכְלוּת צְרִיכָה לְהִיּוֹת פְּנִימָה וְלֹא חוּצָה. וְכֵן הִזָּה בְּבֵית הַמְקֻדָּשׁ עֲנִין הַנְּפָה כְּמוּבָא בְּלִק"ת (אִמּוֹר לט:)
שֶׁהַתְּנוּפָה שֶׁעָשׂוּ בְּקֶרֶן מוֹלִיךְ וּמִבִּיא מַעְלָה וּמוֹרִיד, מְסַמֵּל אֶת הָאֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא שְׁבַהֲעֵלָאָת הַקֶּרֶן שֶׁמְמַשִּׁיכָה
אֶת הַשְּׁפָעַת בְּאֲתַעְרוּתָא דְלְעִילָא, וְזֶה נַעֲשֶׂה דֶרֶךְ הַיְסוּד שֶׁהוּא בְּבְחִינַת נוֹף. וְכֵן **נוֹף** מְרַמֵּז בְּאִמְצַע הַמְלָה תְּנוּפָה. וְכֵן
מוּבָא בְּסֵפֶר 'פְּרִי חַיִּים' (קֵאֲמֵרנָא) שֶׁהַכְּתוּב (תהילים מח, א) **"יָפָה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאֲרָץ"** ר"ת **כְּהַנִּי"ם,** לְרַמֵּז שֶׁהַכְּהֻנִּים
הֵם הַנוֹף שֶׁהִזָּה בְּמְקֻדָּשׁ. וְכֵן אֲצֵל יוֹסֵף הַיְסוּד מְצִינּוּ עֲנִין שֶׁל יוֹפֵי כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית לט, ו) **"וַיְהִי יוֹסֵף יָפָה תֹאֵר**
וַיִּפָּה מְרָאָה". דְּיוֹסֵף הוּא הַיְסוּד שֶׁיֵּשׁ בוֹ אֶת כָּל הַגְּוִנִים וּמִמֵּילָא יֵשׁ בוֹ יוֹפֵי, כְּמוּבָא בְּצִמְח צְדִק'. וְכֵן **נוֹף** בְּאֲח"ס
ב"ט ע גֶּשׁ"ם.

[בְּמֵאֲמֵר הַמְסַגֵּר נְרָאָה דְהַשְׁתַּלְשֵׁל בְּגַשְׁמִיּוֹת הַשֵּׁם **מְנוּף** לְכֻלִּי שְׁמַעְלָה וּמוֹרִיד מְלִמְטָה לְמַעְלָה וּמְלִמְעָלָה
לְמַטָּה, וְעוֹלִים אֵלָיו **בְּסֵלָם.** דְּכֻלִּי זֶה שְׁפּוֹעֵל דֶּרֶךְ חוּטִים גַּשְׁמִיִּים מְרַמֵּז עַל פְּעֻלַת הַיְסוּד שְׁנִקְרָא
נוֹף, שְׁמַעְלָה וּמוֹרִיד דֶּרֶךְ חוּטִים. וְכֵן יֵשׁ בְּחִינַת יוֹפֵי בְּכֻלִּי זֶה שֶׁהוּא גְּבַהּ וּמְשַׁקִּיף מְלִמְעָלָה עַל כָּל הַמְּרַחֵב וְכוּ'.
וְכֵן הַשְׁתַּלְשֵׁלָה בְּמִנּוּפִים אֵלּוּ צוּרַת אוֹת ד' הַמְסַמְלֵת אֶת הַיְסוּד שְׁבַמְלְכוּת, כְּדַבְּאֵרנּוּ בְּמֵאֲמֵר 'חֲשַׁמֵּל שׁוֹפֵר'.]

מְצִינּוּ בְּגִמְטְרִיא (ר"ה כו.) **אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לֵקִישׁ, כְּשֶׁהִלְכְתִי לְתַחֲוֹם קוֹן נְשִׁרְיָא, הָיוּ קוֹרִין לְכָלָה**
נִינְפִי, מֵאֵי קְרָאָה, "יָפָה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאֲרָץ". וּבְסֵפֶר 'הַעֲרוֹת' לְהַגְרִי"ש אֶלְיָשִׁיב זצ"ל לומֵד מִכָּאן
שְׁמַתָּר לְשַׁקֵּר מִפְּנֵי דְרַכֵּי שְׁלוֹם. כִּי רוֹאִים שֶׁהַגְּמֵרָא פּוֹסְקַת כְּמוֹ הַשִּׁיטָה שְׁמַתָּר לְקָרָא לְכָל כְּלָה **נִינְפִי,** הַיִּנּוּ שֶׁהִיא
יָפָה, מִפְּנֵי דְרַכֵּי שְׁלוֹם. וְהַג"ר יַחֲזֵק זִלְבְּרֶשֶׁטִיין שְׁלִיט"א לְמַד מִכָּאן זְכוּת עַל גְּבֵאֵי בְּתֵי כְּנִסְיּוֹת שְׁקוֹרָאִים לְכָל אֶחָד

בשם **הרב**, מפני דרכי שלום. ולפי דברינו שנוף מסמל את היסוד מכמה טעמים, אין ראיה מהגמרא. כי באמת כל כלה היא **"יפה נוף"**, מצד התקשרותה ליסוד שנקרא נוף, וצ"ע.

מובא ברבנו בחיי (שמות לא, כא) שמשכן הוא מלשון **המשכה**, דמשכן מושך את השפע מהמשכן שלמעלה לעולם. ועין ב'לקוטי מוהר"ן' (מהדורה קמא סי' ע') שהצדיק הוא בחינת משכן, דהצדיק והמשכן מושכים את השכינה למטה ומהם נמשך השפע לעולם. וכן מצינו ברש"י על מתן תורה (שמות לא, יח) **שנמסרה לו תורה במתנה כפלה לחתן ולשון כזאת מצינו ברש"י גם במשכן (במדבר ז, א) יום הקמת המשכן היו ישראל כפלה הנכנסת לחפה.**

וזה שאמר יהודה ליוסף (בראשית מד, לד) **"כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי"**. **"איך אעלה"** ואתקשר, **"אל אבי"** היינו אל אבי שבשמים, **"והנער"** בנימין, שבית המקדש בנוי בחלקו **"איננו אתי"** דאם לא יהיה לי את בנימין שבית המקדש נמצא בחלקו, לא אוכל להתקשר עם הקדוש ברוך הוא, דנקדת החבור נמצאת אצל בנימין. וכן **"איך אעלה"** בגימטריא סלם המסמל את החשמל שנמצא במקדש דרכו עולים להתקשר עם הקדוש ברוך הוא. וכמו שכתוב (שם ל) **"ונפשו קשורה בנפשו"**, מלשון קשירת חוט, דדרך נפשו של בנימין אנו מתקשרים לקב"ה, ממילא נפשות יעקב והשבטים קשורים בנפשו של בנימין. וכן **"קשורה"** בגימטריא תורה דדרך התורה מתקשרים לקב"ה. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א **"כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי"**, מרמז על בית המקדש הא' שנחרב אחרי ת"י שנים.

כתוב (ש"ב כד, כב) **"ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים"**. רואים שלאחר שקנה דוד את מקום המקדש, הוא השתמש בבקר ובעצים המיעדים לדישת התבואה כדי להקריב קרבנות במקום המקדש. ומבאר לדברינו שיש כאן רמז שהמקום הזה משפיע את התבואה לכל העולם, והקרבת קרבנות במקום הזה היא בבחינת דישת תבואה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' אברהם מייזעלס שליט"א והרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהפעם הראשונה שכתוב **אולם** בתורה, הוא בפסוק (בראשית כח, יט) **"ואולם** לוז שם העיר **לראשנה"**. כיון שהעזרה במקדש נקראת **אולם**, ונראה להוסיף על פי דברינו **שואולם** בגימטריא **לחם**, או **מזל**, לרמז שמשם משפיעים את הלחם לכל העולם. וכן **אולם** בגימטריא **מגדל** המסמל את היסוד שבבית המקדש.

מצינו בגמרא (יומא עז:) **אמר ר' פנחס משום ר' הונא צפורא מיעין היוצא מבית קדשי הקדשים, בתחלה דומה לקרני חגבים, כיון שהגיע לפתח היכל נעשה כחוט של שתי, כיון שהגיע לאולם נעשה כחוט של ערב, כיון שהגיע אל פתח עזרה נעשה כפי פך קטן כיון שהגיע לפתח בית דוד נעשה כנחל שוטף.** רואים שמעין החכמה שיצא לעתיד לבוא מבית קדש הקדשים הוא חוט דק רוחני, וככל שיורד ומתקרב לבית דוד הוא מתרחב והולך, היינו מתגשם והולך כדי שיתאים לעולם הזה הגשמי. וכן הכתוב המדבר על מעין זה (זכריה יד, ח) **"ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם"** בגימטריא **יוסף הצדיק** שמשפיע למלכות בית דוד.

וענין זה של התרחבות השפע בירידתו למטה, מצינו גם בכתוב (בראשית ב, ז) **"ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים"**. וכן מצינו בזהר (בראשית כט:) שיסוד אבא נקרא שביל דק, ויסוד זעיר אנפין נקרא דרך רחבה. והוסיף הרה"ג ר' יהודה קורן שליט"א שגם בשופר המסמל את השפע שהקדוש

ברוך הוא נופח בעולמות, כתוב (שמות יט, יט) **"ויהי קול השפר הולך ויחזק מאד"**. הינו שפכל שיורד יותר למטה הוא הולך ומתחזק, לרמז על התגשמותו. וכן הוסיף הרה"ג ר' יהודה גולד שליט"א שהשופר פיו צר מצד אחד ורחב מצד אחר. וכן נבאר לקמן במאמר 'חשמל דם' שהזכר נותן טפה המתפשטת לולד ברחם הנקבה, לרמז על התרחבות השפע.

מצינו בגמרא (ברכות לג.) **אמר רבי אלעזר גדול מקדש שנתן בין ב' אותיות** [בין שתי הזכרות - רש"י] **שנאמר "פעלת הוי"ה מקדש אדני כוננו ידיך"**, אם נדיק בכתוב כתוב קדם שם **"הו"ה"** אחר כך המלה **"מקדש"** אחר כך שם **"אדני"**, היינו שהמקדש נקדת החבור, מחבר בין שם הו"ה דלמעלה המסמל את עמוד האמצע, לשם אדני למטה המסמל את המלכות, ונראה דלכן פסוק זה נאמר בשירת הים, דבארנו שקריעת ים סוף הייתה זיווג של הקדוש ברוך הוא עם כנסת ישראל, והתורה מרמזת שזיווג זה ממשיך לאחר קריעת ים סוף בבית המקדש, וממשיכה הגמרא שם **ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו דעה כאלו נבנה בית המקדש בנימו**. ומבאר לדברינו דכיון שדעת שיכת לעמוד האמצע שמחבר שם הו"ה לשם אדני, לכן מי שיש בו דעת יש לו בחינת בית המקדש שמחבר שם הו"ה לשם אדני. וכן שמעתי מהרה"ג ר' משה שץ שליט"א שההבדל בין ספירת התפארת לספירת הדעת הוא שתפארת מסמלת את החבור בין החסד לגבורה, ודעת מסמלת גם את החבור שהתפארת מחברת בין הלמעלה ללמטה, וכפי שרואים כאן שדעה מסמלת את הזיווג בין הלמעלה ללמטה. וכן ההבדל בין מספר למעלה, למספר למטה הוא **צ"א** כמנן שמות הו"ה אדני. וכן מצינו בזהר (ויקהל ט:): שפתח הרקיע מעל ארץ ישראל נקרא **גבלון**. ו**גבלון** בגימטריא שמות הו"ה אדני. וכן **"מקדש אדני כוננו ידיך"** בגימטריא תופר דבית המקדש תופר את החוטים של ישראל לקב"ה. וכן הכתוב (יחזקאל מג, יב) **"זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב קדש קדשים"**, בגימטריא שמות הו"ה אדני. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהפסוק בתהלים פרק פ"ח פסוק ג' יחד **צ"א** כמנן שמות הו"ה אדני, הוא **"תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי"** ר"ת **תת"ל**, כנגד **ב' מקדשות שעמדו תת"ל** שנים. וכן המספר המסתתר בין אותיות **מקדש** הוא **452** כמנן **מלך המשיח**, כי המשיח מסתתר מאחורי הבית השלישי שיעמד לעולם ועד.

מצינו ברש"י (במדבר ט, יח) **כיון שהיו ישראל נוסעים היתה עמוד הענן מתקפל ונמשך על גבי בני יהודה כמין קורה**. וכן מצינו ברש"י (שם י, כה) **ונסע דגל בני דן מאסף לכל המחנות כקורה היו מהלכין**. נראה דלכן בזמן המסעות הייתה בחינת קורה בענן של שבט יהודה ובצורת ההליכה של שבט דן, דנביא מהזהר (תיקונים ח.) שהיסוד נקרא קורה. וכיון שהמסעות נעשו דרך עמוד הענן שהוא בחינת יסוד, שמחבר שמות הו"ה אדני, לכן היה סימן של קורה אצל יהודה ודן שמסמלים את שמות הו"ה אדני. והוסיף הרה"ג ר' מסעוד אבוהצירא שליט"א שעמוד הענן **סופי** תבות **ד"ן**, לרמז שהסוף שלו מתחבר עם בחינת **דן**, שהיו בסוף המחנה. **כתוב** (במדבר ט, יח) **"על פי הוי"ה יסעו בני ישראל ועל פי הוי"ה יחנו כל ימי אשר ישפן הענן על המשכן יחני"**. רואים שהמסעות של בני ישראל היו על פי שם הו"ה שפעל דרך עמוד הענן. ובזמן שהענן נסע ידעו שצריכים ליסע. ומבאר לדברינו דעמוד הענן היה החשמל שמחבר שם הו"ה לשם אדני, וכיון שהוא נמשך משם הו"ה פעלתו נקראת **על פי הו"ה**. וכן על מצות ספה שהיא זכר לענני כבוד, מצינו בזהר (תיקונים קז:) **שסופה** בגימטריא **צ"א** כמנן השמות הו"ה אדני. והזהר מחלק את התבה **סופה**, ששתי האותיות האמצעיות הן **כו'** כמנן שם הו"ה, והאות הראשונה והאחרונה הן **סה'** כמנן שם אדני, וזה מרמז ששם הו"ה

נמצא בפנים ושם אדני מבחוי. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מנחם שטיין שליט"א על הגמרא (סוכה ב.) **כל שבעת הימים צא מדירת קבע ושב בדירת עראי. שצא מרמז על שמות הוי"ה אדניי כמנין צ"א.**

על פי זה נראה לישב את קושית השבילי פנחס' מדוע התורה מאריכה באפן מיחד בתוך פרשת המסעות בפרשת מסעי בענין פטירת אהרן עם כל הפרטים, ואלו מתן תורה לא הזכר כלל. ולכאורה הרי גם פטירת אהרן כבר מזכרת בפרשת חקת. ומבאר לדברינו כיון שכל ענין המסעות נעשה דרך עמוד הענן וענני הכבוד שהיו בזכות אהרן. כשאהרן נפטר זה היה משבר בענין המסעות. וכפי שמובא ברש"י (במדבר כו, ג) **מצאתי בתלמוד ירושלמי שפשמת אהרן נסתלקו ענני כבוד, ובאו כנענים להלחם בישראל, ונתנו לב לחזר למצרים, וחזרו לאחוריהם שמונה מסעות מהר ההר למוסרה.** וכפי שרואים בפרשת מסעי ברש"י (במדבר לג, מ) **"וישמע הכנעני" ללמדך שמיתת אהרן היא השמועה שנסתלקו ענני כבוד.** היינו שכל האריכות היא המשך של פרשת המסעות שקשורה לענני הכבוד. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א **שהפהן גדול בגימטריא קכ"ג כמנין שנות אהרן כפתוב (במדבר לג, לט) "ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר".** וכן אהרן אותיות א' לחדש הה' מדליקים נר לזכרו.

וכן מובא בשבילי פנחס' על פי השפת אמת' (מסעי תרנ"ט) שהתורה מספרת את התאריך של יום פטירת אהרן בא' אב, דבר שלא מצינו במקומות אחרים, לרמז שחרבן בית המקדש בחדש אב הוא באותו סוד של פטירת אהרן, כמו שבפטירת אהרן התמעט ענין השלום שבין אדם לחברו, כי אהרן היה אוהב שלום ורודף שלום, ובפטירתו נחסר השלום, כך חרבן בית המקדש בחדש אב היה בגלל שנאת חנם ומעוט שלום. ונראה להוסיף על פי דברינו שהתורה מקשרת בין פטירת אהרן לחרבן בית המקדש לרמז שבשני המקומות נפגם החבור של שמות הוי"ה אדני. כיון שענני הכבוד היו בבחינת בית המקדש שמחבר שם הוי"ה לשם אדני. וזה הטעם שנפגם השלום בין אדם לחברו בשני המקומות, כיון שנפגם השלום שבין העליונים לתחתונים. וכן מובא בשל"ה (תענית תורה אור) שכל המסעות מרמזים על מסעות הגלות של עם ישראל, ובפרט פטירת אהרן שקשורה עם יום תשעה באב, כיון שמיום א' באב כשמת אהרן חזרו לאחוריהם שמונה מסעות, בכל יום מסע אחד, יוצא שביום תשעה באב היה המסע האחרון שחזרו לאחוריהם והרגישו את פטירת אהרן. ומבאר שם שפטירת אהרן שהיה הפהן גדול הראשון, היא בבחינת חרבן בית המקדש. כעין זה מובא בספר 'שאל והזמנים' על פי הספר 'בית גנזי' שפטירת האריז"ל בה' באב היתה בבחינת חרבן בית המקדש. כיון שהאריז"ל אמר שאם היה נשאר עוד שנתים בעולם היה מגלה סודות שהיו מביאים את הגאולה השלמה. יוצא שסלוקו היה חרבן בית המקדש ממש.

מובא ב'שער מאמרי רשב"י' להאריז"ל (ע' כו) **כאשר נחרב בית המקדש התחתון בעוונותינו נסתלקו שש קצוות הזכר מהנקבה העליונה.** רואים שחרבן בית המקדש נתק את השפעת היסוד שבבית המקדש למלכות. וכן הכתוב (איכה ה, א) **"זכר הנו"ה מה היה לנו"** בגימטריא שמות הנו"ה אדניי. **כתוב** (תהילים קלז, ז) **"זכר ה' לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה".** נראה דגיש כאן רמז שבחרבן בית המקדש נחרב היסוד של כלל ישראל, **"ערו עד היסוד בה".** וכן **"היסוד בה"** בגימטריא שמות הנו"ה אדניי. דבחרבן בית המקדש נחרב החשמל שמחבר שם הנו"ה לשם אדניי. וכן מצינו בזהר חדש (שה"ש פו:) שהכתוב **"איכה תרביץ בצהרנים"** מרמז על חרבן בית המקדש שנפסק זיווג יסוד ומלכות, והיסוד לא רבץ על המלכות בצהרנים.

נְרָאָה דְסִגִּיּוֹת הַחֲרָבֵן נִכְתְּבוּ בְמַסְכַּת 'גִּיטִין' לְרַמֵּז שֶׁהַחֲרָבֵן הִיָּה בְחִינַת גֵּט שֶׁה' נָתַן לְיִשְׂרָאֵל, וְכֵן מְצִינּוּ בַמְדָרָשׁ (אֵיכָה א, ג) "הִיָּתָה כְּאֶלְמָנָה" רַבָּנוּ אָמְרִין לְמַלְךְ שְׁפָעַס עַל מְטְרוֹנָה וְכָתַב לָהּ גִיטָה, וְעָמַד וְחָטְפוּ מִמֶּנָּה, וְכָל זְמַן שֶׁהִיָּתָה מִבְקָשֶׁת לִינְשָׂא לְאַחַר הִיָּה אוֹמֵר לָהּ הִיָּכֵן גִּיטֶךָ, וְכָל זְמַן שֶׁהִיָּתָה תּוֹבְעַת מְזוֹנוּתֶיהָ הִיָּה אוֹמֵר לָהּ וְלֹא כָּבַר גְּרִשְׁתֶּיךָ, כִּי כָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל מִבְקָשִׁים לְעַבֵּד עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים הִיָּה אוֹמֵר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא "אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם", וְכָל זְמַן שֶׁמִּבְקָשִׁים לַעֲשׂוֹת לָהֶם נְסִים כְּבַתְחִלָּה אוֹמֵר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבַר גְּרִשְׁתִּי אֶתְכֶם, הֲדָא הוּא דְכָתִיב "שְׁלַחְתִּיהָ וְאָתָּן אֶת סֵפֶר כְּרִיתוֹתֶיהָ אֵלֶיהָ". וְכֵן מְצִינּוּ בַגְּמָרָא (סְנַהֲדְרִין כב) אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל אָדָם שֶׁמֵּתָה אִשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה כְּאֵלוֹ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו.

טְבִי עֲבָדוֹ שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל הִיָּה הַגְּלָגוּל שֶׁל כּוֹרֶשׁ.

מוֹבָא בְּשׁל"ה (לך לך לה.) אָמַר הַרְבַּז ז"ל שֶׁטְבִי עֲבָד כְּנֻעָנִי עֲבָדוֹ שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל הִיָּה הַגְּלָגוּל שֶׁל כּוֹרֶשׁ, וְזֶה הַסּוּד רְמוּז בַּמִּשְׁנָה בְּבִרְכוֹת שֶׁאָמַר רַבָּן גַּמְלִיאֵל עַל טְבִי עֲבָדוֹ 'כְּשֶׁר' הִיָּה, אוֹתִיּוֹת 'כְּרֶשׁ'. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שֶׁטְבִי ר"ת ט' י' בָּאֵב, שֶׁבָּהֶם נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁבָּנָה בְּגִלְגוּלוֹ הַקּוֹדֶם. וְלִכְּנֹ מְצִינּוּ שֶׁרַבָּן גַּמְלִיאֵל קִבֵּל תְּנַחוּמִין עָלָיו, לְרַמֵּז עַל חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁצָּרִיךְ נְחֻמָּה, וְאִז רַמֵּז רַבָּן גַּמְלִיאֵל כְּשֶׁר – כְּרֶשׁ הִיָּה. וְנִבְיָא אֶת לְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה (בִּרְכוֹת טז): וְכִשְׁמַת טְבִי עֲבָדוֹ, קִבֵּל עָלָיו תְּנַחוּמִין. אָמְרוּ לוֹ תְּלַמִּידָיו, לֹא לְמַדְתָּנוּ רַבָּנוּ, שְׂאִין מְקַבְּלִין תְּנַחוּמִין עַל הָעֲבָדִים. אָמַר לָהֶם, אִין טְבִי עֲבָדִי כְּשֶׁאֵר כָּל הָעֲבָדִים, כְּשֶׁר הִיָּה.

וְכֵן מְצִינּוּ בַּמִּשְׁנָה (סוּכָה כ:) אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַעֲשֶׂה בְטְבִי עֲבָדוֹ שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל שֶׁהִיָּה יֶשׁוּן תַּחַת הַמִּטָּה, וְאָמַר לָהֶן רַבָּן גַּמְלִיאֵל לְזַקְנִים, רְאִיתֶם טְבִי עֲבָדִי, שֶׁהוּא תְּלַמִּיד חֶכֶם וְיוֹדֵעַ שֶׁעֲבָדִים פְּטוּרִים מִן הַסֵּפֶה, לְפִיכֹךְ יֶשׁוּן הוּא תַּחַת הַמִּטָּה. וּלְפִי דְרָכָנוּ לְמַדְנוּ, שֶׁהִיָּשׁוּן תַּחַת הַמִּטָּה, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ. עִם יִשְׂרָאֵל בְּזְמַן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם הֵם בְּבַחֲיַנַת בָּנִים, וְאִז הֵם בְּבַחֲיַנַת סֵפֶה שֶׁהָאָמָא מְסוּכְכַת עַל בְּנֵיהָ. אָבֵל כְּשֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּקְרָא סִפְתָּ דוֹד, עִם יִשְׂרָאֵל יָרְדוּ לְבַחֲיַנַת טְבִי הָעֲבָד שֶׁהוּא ר"ת ט' י' בָּאֵב, וְהוּא יֶשׁוּן תַּחַת הַמִּטָּה שֶׁמְרַמְזֵת עַל הַמְּלָאָךְ מִט"ט שֶׁנִּקְרָא עֲבָד, וְהַהֲנַחָה בְּזְמַן הַגְּלוּת הִיא דְרָכּוֹ כִּידוּעַ, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן שֶׁהָאִיר אֶצְלוֹ הָאוֹר שֶׁקוֹדֶם הַחֲרָבֵן, רַמֵּז וּלְפִי דְרָכָנוּ שֶׁהִיא דְרָךְ פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה לְמַדְנוּ שֶׁהִיָּשׁוּן תַּחַת הַמִּטָּה בְּדִרְגָּה נְמוּכָה לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ, כִּי צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּצֵל הָאוֹר הָעֲלִיוֹן שֶׁל אִמָּא עֲלָאָה.

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

ה'תשע"ה בגימטריא תשעה באב. והואיל ואידחי ידחי לגמרי.

מצינו במדרש ('פסיקתא רבתי' כח לפי גירסת הר"ז מרגליות) אמרו משום אביי אין משיח בא אלא בתשעה באב לפי שקבעו אבל בזמן הזה ועתיד לפני הקדוש ברוך הוא לעשותו יום טוב שנאמר "והפכתי אבולם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם". והוסיף הרה"ג ר' מאיר רייך שליט"א שבשנת תשע"ה תשע"ו תשעה באב יחול בשבת. ומצינו בירושלמי (מגילה ה:) ר' אבא בר זבדא בשם ר' חנינה בקש רבי לעקר תשעה באב שחל להיות בשבת ולא הניחו לו, אמר הואיל ונדחה ידחה. ומוכח בספר 'עבודת ישראל' (מסעי) והנה הצדיק איש אלהים מוה' יעקב יצחק אמר פרוש הגמרא בקש רבי לעקר תשעה באב שחל בשבת, ואמר הואיל ואידחי ידחי. פרוש שרצה לעקר צרת תשעה באב כלל ועקר ולגלות הקץ על ידי שחל בשבת יום הקדוש, והואיל ואידחי ידחי לגמרי. וכן ה'תשע"ה בגימטריא תשעה באב. והשנה היא שנת שמיטה שכלה בבחינת שבת, יוצא שכל השנה היא בחינת תשעה באב בגלל הגימטריא, וכל השנה היא בחינת שבת בגלל השמיטה, והואיל ואידחי ידחי לגמרי.

והוסיף הרה"ג ר' איתמר כהן שליט"א שכשם שחרב בית המקדש היה בשעת מנחה גדולה, והגמרא בתענית (כט.) מזכירה על החרבן את הפסוק "אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב". כך הגאולה היא באותו זמן, והזהר מזכיר על הגאולה את אותו פסוק. ונראה להוסיף שלכן נולד המשיח בזמן הזה כדלקמן, לרמז שבזמן הזה תתחיל גאולתו של ישראל. וזה לשון 'שער הפונות להאריז"ל' (בין המצרים ח"ב רח) ענין תשעה באב מה שנהגו ביום תשעה באב במנחה לומר פסוקים של נחמות, וגם לקום ולשבת על הספסלים למעלה, ואדרבה נראה מן התלמוד בבלי כי לעת ערב הצינו אש בהיכל, ביום תשעה באב ונשרף בעת המנחה, וכפי זה היה ראוי להחמיר במנחה יותר מבשחר, וכו'. כי אז במנחת תשעה באב נולד המשיח הנקרא מנחם כנזכר במדרש איכה רבתי. וכן מצינו בגמרא (ערכין יא:) כשחרב בית ראשון, [ולפי דעה אחת בגמרא גם בבית שני], אותו היום תשעה באב היה, ומוצאי שבת היה, ומוצאי שביעית היתה. ובשנת תשע"ה וגם בשנת תשע"ו יחול תשעה באב במוצאי שבת כמו בחרבן. שהרי בתשעה באב של חרבן נולד משיח, וכשהתשעה באב הוא אותו תשעה באב ממש כמו חרבן, מתעורר התקון יותר מתמיד. וכן שבת חזון עם המלים בגימטריא תשע"ה. וכן לפי רב הראשונים חרבן היה בתשעה באב של שנת דתתכ"ח שהיתה שנת שמיטה, ומוצאי שביעית הכונה לסוף שביעית, וזה מקביל לתשעה באב של שנת תשע"ה.

והוסיף הרה"ג ר' יהודה שוורץ שליט"א שבשנת תשע"ה צום י"ז בתמוז, וגם צום תשעה באב, וגם צום גדליה נדחים, וכיון שנדחו ידחו לגמרי, ונזכה לגאולה אכ"ר. והוסיף הרה"ג ר' מנחם ברהום שליט"א שבעשור הנוכחי משנת תש"ע עד שנת תשע"ט יש 5 שנים שתשעה באב נדחה, וזה דבר נדיר שלא היה יותר ממאה וחמשים שנה אחורה כל כך הרבה שנים בעשור אחד שתשעה באב נדחה. והוסיף הרה"ג ר' משה צוריאל שליט"א שנסח התפלה הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו. אמן סלה בגימטריא חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש. והוסיף הרה"ג ר. פ. שליט"א שהכתוב (ישעי' ס, כב)

"בַּעֲתָהּ אֲחִישֵׁנָה" ר"ת א"ב. וְכֵן שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יִצְחָק גַּנְזְבוֹרְג שְׁלִיט"א שְׁחָדַשׁ אָב, הוּא הַחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי, אוֹתִיּוֹת הַמְּשִׁיחִי. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל' שֶׁהַצְּרוּף שֶׁל חֲדָשׁ אָב "הִסְכַּת וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם", מְרַמֵּז עַל הַפְּסוּק שֶׁל הַגָּאֹלָה "הַיּוֹם אִם בָּקְלוּ תִשְׁמְעוּ". וְלָכֵן "תִּשְׁמְעוּ" בְּגִימָטְרִיא רֵאשׁ חֲדָשׁ אָב. וְכֵן מוּבָא שָׁם עַל הַפְּתוּב "וְעַת צְרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ". "וְעַת צְרָה" בְּגִימָטְרִיא חֲדָשׁ תַּמּוּז. "וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ" בְּגִימָטְרִיא מִנְחֵם אָב. וְלָכֵן רֵאשׁ חֲדָשׁ מִנְחֵם אָב ר"ת אָרַח"ם. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶרִים עַל הַפְּסוּק "וְעַת צְרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ" (ירמיה ל, ז) מִמֶּנָּה אוֹתִיּוֹת מִהֶמֶן, הֵינּוּ שֶׁהִישׁוּעָה יוֹצֵאת מִתּוֹךְ גְּזִירַת הֶמֶן, וּבַעֲקוּבוּתֶיהָ. וְכֵן הַפְּתוּב (ירמ' ל, ז) "וְעַת צְרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ". בְּגִימָטְרִיא שְׁנַת תִּשְׁעִ"ו. וְכֵן "הִיא לִיעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ" עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמְּלִים בְּגִימָטְרִיא תִשְׁעִ"ו. וְכֵן פָּרַס בְּגִימָטְרִיא שְׁמוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד מִנְחֵם בֶּן עֲמִיאל, וּבְגִימָטְרִיא פָּרָה אֲדוּמָה, וּבְגִימָטְרִיא כָּל דְּאֵלִים גָּבַר. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ע. טוֹבֵי שְׁלִיט"א שְׁמַלּוֹי אוֹתִיּוֹת אֵי"ן, אֶלְ"ף יו"ד ר"ש נו"ן בְּגִימָטְרִיא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, כְּדַבְּאֲרֵנוּ שֶׁהֵם מוּבִילִים אֵלָיו. וְהָאוֹתִיּוֹת הָאֲמֻצְעִיּוֹת שֶׁל הַמְּלּוֹי בְּגִימָטְרִיא אֵלֶיהוּ.

מוּבָא בְּסֵפֶר 'שָׁם מְשֻׁמּוּאֵל' (שְׁמִינִי תרע"ח) הִנֵּה בַּמְדָּרֶשׁ שְׁאֲרַבְעָה הַמִּינִים הַטְּמֵאִים שֶׁבִּפְרָשָׁה שְׁיֵשׁ בָּהֶם סִימָן אֶחָד שֶׁל טְהָרָה, גָּמַל, שֶׁפֶן, אֲרַנְבָּת, חֲזִיר, רוּמְזִים לְאַרְבַּע הַמַּלְכוּתוֹת; בָּבֶל, פָּרַס, יוֹן, אֲדוּם, וְהַגִּיד כ"ק אָבִי אֲדָמוֹר זַלְלָה"ה שְׁסִימָן אֶחָד שֶׁל טְהָרָה שְׁיֵשׁ בָּהֶם מוֹרָה שְׁיֵשׁ לָהֶם אֲמָנָם שֶׁרֶשׁ בְּקִדְשָׁה, אָבֵל בְּהַשְׁתַּלְשֵׁל לְמַטָּה נַעֲשׂוּ טְמֵאִים גְּמוּרִים, וְכֵן הֵן ד' הַמַּלְכוּתוֹת שְׁיֵשׁ לָהֶם שֶׁרֶשׁ בְּקִדְשָׁה אֲלָא שְׁבֵהַשְׁתַּלְשֵׁלוֹת נַעֲשִׂים רְעִים, וְשֶׁרֶשֶׁם שֶׁל ד' הַמִּינִים הֵם שֶׁרֶשׁ אֶחָד עִם ד' הַמַּלְכוּתוֹת. וְהִנֵּה בַּמְדָּרֶשׁ שְׁלַעֲתִיד יִטְהַר הַחֲזִיר, וּבְיִדְאֵי כָּל ד' הַמִּינִים שְׁלַכְלָם יֵשׁ סִימָן אֶחָד שֶׁל טְהָרָה, וְהַטְּעַם בְּיִדְאֵי שְׁלַעֲתִיד שְׁיַעֲבִיר רוּחַ הַטְּמָאָה וְעַתִּיד לְשַׁחַט אֶת ס"ם וְהֵינּוּ שְׁיַתְחַלְקוּ אוֹתִיּוֹתָיו שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת יִהְיֶה לִיקִידַת אֵשׁ, וְשְׁתֵּי אוֹתִיּוֹתָיו הָאַחֲרוֹנִים יִתְבָּרְרוּ לְקִדְשָׁה. וְעַל כֵּן נָמִי אוֹתָם שְׁיֵשׁ בָּהֶם סִימָן אֶחָד שֶׁל טְהָרָה יִתְחַלְקוּ, חֶלֶק הַטְּמָא שְׁבָהֶם יִתְבָּעַר, וְחֶלְקֵי הַטְּהָרָה יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ, וְעַל כֵּן יִשׁוּבוּ לְהִיּוֹת טְהוּרִים רְאוּיִן לְמַאֲכַל יִשְׂרָאֵל. וְרוּאִים שֶׁכֶּשֶׁם שֶׁהַחֲזִיר שֶׁהוּא מְשַׁל לַעֲשׂוּ וְאֲדוּם, יִטְהַר לַעֲתִיד לְבָא, כִּד חֶלְקִים מַעֲשׂוּ שְׁיֵשׁ בָּהֶם נִיּוּצוֹת קִדְשָׁה יִתְקַנּוּ לַעֲתִיד לְבָא. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מִיכָאֵל הַרְאֵל שְׁלִיט"א שְׁלָכֵן פְּתוּב עַל מַלְכוּת פָּרַס שֶׁהִיא כְּנֶגֶד הַשֶּׁפֶן (ויקרא יא, ה) "וְאֵת הַשֶּׁפֶן כִּי מַעֲלָה גְרָה הוּא וּפְרָסָה לֹא יִפְרִיס טְמָא הוּא לָכֵם" אוֹתִיּוֹת אָטֶם. וְכֵן מְל"ד פָּר"ס שֶׁמְחַרֵּב אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם הָאֲטוּם, מְרַמֵּז בְּאוֹת שְׁנֵיהֶם הַפּוּכָה בְּפִסּוּק (דְּבָרִים יד, ז) "וְאֵת הַשֶּׁפֶן כִּי מַעֲלָה גְרָה הִמָּה וּפְרָסָה לֹא הִפְרִיסוּ". וְכֵן חֲזִיר בְּגִימָטְרִיא 225 כְּמִנְיֵן הַשָּׁנִים מִתְשַׁע"ה עַד סוֹף הַשָּׁשֶׁת אֲלֵפִים שָׁנָה.

וְכֵן מְסַכֵּת שְׁבִיעִית מִתְחִילָה בְּמַלְּיָם עַד אֵימְתִי חוֹרְשִׁין בְּשָׂדֵה הָאֵילָן. וְיֵשׁ כָּאן רִמְזַי עַל צַעֲקַת הַגָּאֹלָה עַד מְתֵי שְׁרָאוּי לַצֶּלַק בְּשְׁבִיעִית כְּשֶׁהַזְּמַן מְסַגֵּל לְגָאֹלָה. וּבִיְתֵר עֲמָק; עַד אֵימְתִי חוֹרְשִׁין בְּשָׂדֵה הָאֵילָן מְרַמֵּז עַל הַצֶּעֱקָה עַד מְתֵי מִתְקִים בְּנוֹ הַפְּתוּב (מִיכָה ג, יב) "צִיּוֹן שְׂדֵה תַחְרֹשׁ". וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'מַעֲשֵׂה רוּחַ' שָׂאֵם נִחְשָׁב אֶת הָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת שֶׁל עֶשְׂרַת הַפְּרָקִים בְּמַסְכַּת שְׁבִיעִית, נִקְבֵּל מִסְפֵּר תִּשְׁעִ"ו, וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ שֶׁהֵרִי הָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת מְסַמְלוֹת עַל סוֹף שְׁבִיעִית בְּבַחֲיַת מוּצְאֵי שְׁבִיעִית שֶׁהִיא שְׁנַת תִּשְׁעִ"ו שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר בְּמוּצְאֵי שְׁבִיעִית בֶּן דָּוִד בָּא. וְכֵן אִם מוּצְאֵי שְׁבִיעִית תִּשְׁעִ"ה הוּא סִיּוּם זְמַן הַגְּלוּת, אֲזַי יְמֵי הַגְּלוּת הֵם בְּדִיוֹק כְּמוֹ מְבַרִיאַת הָעוֹלָם עַד שְׁנוֹלַד אַבְרָהָם, שֶׁהוּא אֶלְף תַּתְקַמ"ח שָׁנִים, כִּי בְּתִשְׁעָה בָּאָב תִּשְׁעִ"ה נַעֲשֶׂה בְּדִיוֹק אֶלְף

תתקמ"ח שנים ימי גלות. וכשם שבא אברהם ונטל שכר כל הדורות שלפניו, כך באו בני דור הגאולה ונטלו שכר כל ימי הגלות. וכן מובא ב'שער הפונות' להאריז"ל (הקדמה לברכות השחר א) שברורי הנשמות שנבררו מבריאת העולם עד אברהם אבינו, הם אותו סוד של ברורי הנשמות שנבררות בזמני הגלות. ונביא מהאריז"ל שבשנת תשע"ה יסתימו כל הברורים. וכן הכתוב (דברים טו, א) "מקץ שבע שנים תעשה שמטה" אותיות **תשע"ה** שתהיה שנת השמיטה הבעל"ט. וכן ר"ת וס"ת במוצאי שבעת בן דוד בא בגימטריא **תשע"ה**. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שיש **שבע** פעמים בתורה "**תעשה לך**" שעולים יחד בגימטריא **5775**. וכן **תשע"ו** בגימטריא **הישועה השלמה**. ובגימטריא **ביאת המשוח**. ובגימטריא הכתוב (ישעי' מח, יא) "**למעני למעני אעשה**". ובגימטריא לשון הגמרא (סנהדרין צח.) **לא זכו "עני ורכב על חמור"**. ובגימטריא הכתוב (תהילים פט, יד) "**תרום ימנה**". והוסיף הרה"ג ר' א. ח. א. שליט"א שה'תשע"ו בגימטריא הפסוק (דברים ל, ג) "**ושב וקבצך מכל העמים**". והוסיף הרה"ג ר' שמואל גרוס שליט"א שנסח התפלה "**ותשכן בתוכה כאשר דברת**" בגימטריא **תשע"ו**. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהאותיות הפנימיות בתוך המלים **מצאי שבעית הן צ"א ב"ע**, היינו יחוד שמות הוי"ה **אדני** בעולמות **בריאה יצירה עשיה**, שהוא סוד הגאולה, כפי שסדר הרמח"ל בסדורו בסיוס העמידה ליחד אצילות עם ב"ע. והוסיף הרה"ג ר' דניאל טויטו שליט"א **שאבי"ע** ר"ת המברך **את עמו ישראל בשלום**.

וכן הכתוב (איכה א, ג) "**כל רדפיה השיגוה בין המצרים**" בגימטריא **תשע"ו**, היינו שרק עד שנה זו השיגוה. וזה גם המספר של "**המה כ"א הימים מי"ז בתמוז עד ט' באב**". והוסיף הרה"ג ר' א. עברון שליט"א שהכתוב "**מצפון תפתח הרעה**" בגימטריא **1434** ואם נחשב את זה גם הפוך: **4341**, נקבל את שנת **5775** בה צפוי הפסוק להתקיים. וכן משיח בגימטריא הנקוד של המלים "**ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ**". וכן **תשע"ו** בגימטריא האות השניה בכתוב "**ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ**". וכן על זה הדרך אם נחשב את המלים **משיח מגיע** בגימטריא **481** ובגימטריא משלשת **1862**, שתיהן יחד יוצא **2343**, ויחד עם ההפוך **3432**, יוצא **5775**. וכן **התגלות בורא העולם** בגימטריא רגילה ומשלשת והמלים יוצא **5775**. וכן **גוג ומגוג תשע"ה** בגימטריא משלשת **3162** ויחד עם ההפוך **2631** יוצא **5775**. וכן המספר המסתתר בין האותיות **גו"ג ומגו"ג תשע"ו** הוא **477** כמנין **בעתה**. וכן **ארץ ישראל** בגימטריא משלשת **3342** ויחד עם ההפוך **2433** יוצא **5775**. והוסיף הרה"ג ר' ש. דיניטש שליט"א ששנת **תשע"ה** מרמזת בכתוב (תהילים צח, א) "**שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה**". וכן יש רמז על מלחמת גוג ומגוג בשנת **תשע"ו** בפסוק (משלי לא, כט) "**רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה**". היינו שיבאו ויעשו חיל ומלחמה על ירושלים, ועם ישראל ינצח.

והרה"ג ר. ז. שליט"א באר שנחשב מזמן חרבן בית המקדש השני שנחרב בשנת **ג' אלפים תתכ"ח** לבריאת העולם, ועד השמיטה של שנת **ה'תשכ"ו**, יש **רע"א שמיטות** כמנין **הריו"ו**, שפנגד הגלות, ומוצאי שנת השמיטה בשנת **תשכ"ז** היה כנגד **יום הלדה**, ומשם התחילו הז' שמיטות שהן כנגד ז' ימי הולד הראשונים המגיעות עד שנת **תשע"ה**, שעליהם נאמר "**וטמאה שבעת ימים**", ומוצאי שביעית תשע"ה שהיא כנגד יום השמיני אז "**ימול בשר ערלתו**", ויבא משיח בן דוד בב"א. והענין מדק בדברי הראב"ד ב'אמרי בינה' (ט) ובתשעה באב בחדא שתא דשביעתא אחרב מקדשא, ואפסקו למימניה, ומאתן ושבעין ושבוע שמיטין דלא אמניה, רזא דהא "הלא הוא כמס עמדי" וכו', ובגיש יובלא דארבעים ותשע יובלא

רבתא, ויתובון עמא קדישא באחסנתיהון. היינו שרע"ז שמיטין לא נמנה, והשמיטה הרע"ח כבר נזכה למנות מדאורייתא. ולכן מקשר הראב"ד את השמיטה הרע"ח ליובל כפי שהבאנו מהזהר חדש (בלק סח): "ארָאנו ולא עתה" וכו'. אי רבי אי רבי, כמה קשה הדבר, כמה ארוך הזמן, כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות, וכמה חיות ישלטו, וכמה ישאגו לטרף טרף של ישראל בכל זמן וזמן עד סוף הימים. בשעה שיזדמנו לפי מנין השנים של יובל ושמיטה יחד, שהוא רע"ד מהיום הששי. עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות, מה שלא היה כן מיום שנבראו העולמות. וכו'. והקול ההוא יהיה דק, בחשאי, במרירות ועצבות, יורד ועולה, עולה ויורד, וכן אומר: אילת אהבים היית לי מימים הראשונים ונשכחת ממני. אהבות קימות היו לי עמה. אני נזכר שחותם דיוקנה היה חתום על לבי, והיה חתום על זרועי, והיתה חזקה בתוכי אהבתה, ורשפי שלהבתה בוערים בתוכי. באותו הזמן יתחזק הקדוש ברוך הוא, ויפיס את אילתו בכמה פיוסים, ויחזיק בה, ויקימה מן העפר, הוא ולא אחר. ורואים שהזהר מזכיר רע"ד שנים מהבקר של האלף הששי, היינו שנת תשע"ד. ורואים מהזהר שהזמן קשור עם שמיטה ויובל. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שרע"ח ר"ת על חשבונות רבים ששייך לזמן הגלות, כמו שכתוב (קהלת ז, כט) "האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים".

מובא בספר 'לקוטי הלכות' (תענית ד) "וזהו בחינת וידו אחזת בעקב עשו, שפרש רש"י, רמז שאינו מניחו לגמר מלכותו עד שבא ונוטלה ממנו, כי קדם שירצה עשו והסטרוא אחרא לגמר עצתו בתוך כך יבוא משיח שהוא פלא יועץ ומשיח עצות עמקות כאלה שעל ידי זה יתבטלו כל עצות הסטרוא אחרא שהם בחינת עשו. וכן השתלשל בגשמיות ששר החוץ האמריקאי שהיה הנציג הבכיר של אדום בשיחות עם איראן בקיץ תשע"ה, הגיע לשיחות כשהוא מדדה על קבים, לסמל שמתקיים באדום "וידו אחזת בעקב עשו". וכן אדום נמשלה לחזיר, כמובא במדרש (תהילים רכ) "יכרסמנה חזיר מעור", זה עשו הרשע וכן חזיר בגימטריא 225 כמנין השנים מתשע"ה עד סוף הששת אלפים שנה.

וכן השתלשל בעולם שנגלו מצפוני עשו ששונא את עם ישראל, ביום כ"ז בתמוז תשע"ה כשהודיעו על חתימת הסכם בין בני עשו לפרס, וימי בין המצרים הם הימים ששני הקלפה מתגלות כפי שמכונים בסדור הרש"ש בין המצרים להמתיק את האותיות ש"ן שהן סוד השנים וניקת הקלפות, וראה זה פלא: הפסוק (עובדי א, ו) "איך נחפשו עשו נבעו מצפניו", בגימטריא כ"ז תמוז תשע"ה, וכשזה מתקיים אנו יודעים שהולך להתקיים המשך הכתוב (שם) "ובהר ציון תהיה פליטה וגו' ועלו מושעים בהר ציון וגו'". וכן דעת 'שלשלת הקבלה' שכ"ז בתמוז הוא יום פטירת יוסף הצדיק, ומתנוצץ האור של משיח בן יוסף. והוסיף הרה"ג ר' י. שורץ שליט"א שכ"ז תמוז בגימטריא הצרוף של חדש תמוז "זה איננו שנה ל"י וכן כ"ז תמוז הוא נקדת האמצע של ימי בין המצרים. וכן כ"ז תמוז ה'תשע"ה, בגימטריא הכתוב שנאמר על פרס: (אסתר ז, ד) "כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד". והוסיף הרה"ג ר' יהונתן גליס שליט"א שהסכם הבינים הראשון שנתחם בין איראן לארה"ב ביום י"ג בניסן תשע"ה, הוא בבחינת "הפיל פור" של המן ביום י"ג בניסן. וכמו שבגס פורים קבל המן הסכמה מאחשורוש ביום י"ג בניסן להשמיד ח"ו את עם ישראל, כך בימינו אירן שהם המן קבלו הסכמה מאובמה שהוא כמו המלך אחשורוש להמשיך ליצר את פצצות האטום וכו'. וכמו שבגס פורים ה' סכסך בין אחשורוש ל המן וכו',

כך בימינו בקרוב יסתכסכו אלו עם אלו וילכו למלחמת גוג ומגוג כדברי הרבי מאפטא זצ"ל. וכן חדש תמוז הוא החדש שבו בשרו לעם ישראל שהתבטלה גזרת אחשורוש, כמובא ב'מעם לעז' (אסתר ח, ט) שהאגרות נשלחו ביום כ"ג בסיון ולקח חדש וחצי עד שהגיעו לכל המקומות. וכן מובא ב'שפת אמת' (פורים תרל"ד) **נס דפורים היה הכנה לבית שני כי היה צריך להיות פח ועז לבני ישראל. ועל ידי הנס נגבה לבם ויכלו לחזור לבית המקדש. וכן אפשר שיהיה לעתיד נס כזה קודם הגאולה כמו שאמרו חז"ל מעמיד עליהם מלך כהמן כו' שנס זה הכנה לגאולה.** וכן מצינו קשר חזק בין מלכות פרס לימי בין המצרים, כמובא במהרש"א (יומא עז.) על דברי הגמרא שהוציאו את גבריא מאלמאחורי הפרגוד לכ"א ימים, ונתנו את מקומו לדוביאל השר של פרס, מבאר המהרש"א שהכ"א ימים הם כנגד כ"א הימים של בין המצרים שבהם מתגברת שליטת הסטרא אחרא, ורואים שהשר של פרס מתגבר במיוחד בימים אלה. וכן **כ"ז תמוז** בגימטריא שם הקלפה הקשה ביותר **לילית.** והוסיף הרה"ג ר' א. עברון שליט"א שכ"ז תמוז תשע"ה התחילה גוג ומגוג בגימטריא 1775 קץ הארז"ל. והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א ש**מבעה** זו השן, מרמז על **עבמה**, ובגימטריא **המן האגני**, שעולה עם האותיות **תשע"ה.** וכן השתלשל שמו של האסיר היהודי יונתן **פולארד** הי"ו שסובל מאדום עשרות שנים, לרמז על **פלאוריד** שמרפא שנים, כי הוא ממתיק את שני אדום שלא יזיקו לישראל.

והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א ש**פצצת אטום** בגימטריא **ב'** פעמים **משיח.** כי נקדת החבור של ב' משיחים היא במלחמת גוג ומגוג שאז מתחילה תקופת משיח בן דוד כדלקמן. ובמלחמה זו צפויים להלחם בפצצות אטום כדלקמן. וכן **עקבתא דמשיחא** בגימטריא **פצצה אירנית.** והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהד' שמות של המשיח שמובאות בגמרא (סנהדרין צח:) **מנחם, שילה, ינון, חנינה,** שהם ר"ת **משיח,** בגימטריא **פצצת האטום.** וכן הבאנו מהרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א שאחד ממתקני הגרעין שלהם נמצא במקום ששמו **'קום'**, ומרמז על **'קום** בתולת ישראל, וכשזה נופל, זה **קום.** והפור **בושהר** יהפך **לבשורה** של **קול מבשר מבשר ואומר.** וכן נקראים בני העם האיראני **שיעים** מלשון **ישועה.** וכן שם המנהיג החדש שלהם **רוחאני,** מרמז על מהלך **רוחני** של תשובה שישתלשל דרכם. והוסיף הרה"ג ר' דוד בן שושן שליט"א שהפסוק (דברים לב, כב) **"אספה עלימו רעות חצי אכלה בם".** הוא הפסוק ה**5775** מתחלת התורה, ומרמז על הפור הגרעיני האיראני באספהאן. וכן יתכן שהשתלשל בגשמיות השם למקום ששם נמצא הפור הגרעיני בארץ ישראל, **דימונה** אותיות **יום הדין.** וכן **פצצת האטום** מרמזת במשנה (מידות ד, ו) **וההיכל מאה על מאה, על רום מאה. האטום שש אמות, וגבהו ארבעים אמה, אמה פיור, ואמתים בית דלפה, ואמה תקרה, ואמה מעזיבה, ושש אמות מעקה, ואמה פלה עורב. האטום רומז לאטום. הפיור רומז לכור גרעיני. דלפה רומז לנוזל הקירור שדולף. וכלה עורב** רומז לתכלית האטום, שבא **לכלות** מן העולם את **העורב** המסמל את צד הרע בעולם. ולכן **האטום** במשנה הוא **יסוד בית המקדש,** שעליו מעמידים את הכתלים, כמובא בבבבטנורא שם, לרמז ש**פצצת האטום** תהיה היסוד לבנין הבית השלישי במהרה בימינו אמן. וכן רואים בלח האטום והגרעין שהתגלה בגשמיות העולם, כשמפרקים את החמר יותר ויותר ומגיעים לשרש שלו, היינו לגרעין שלו, מגלים בו אנרגיה יותר ויותר חזקה שלא לפי ערך כלל, והדרך לגלות את האנרגיה הגרעינית היא על ידי חלקת החמר הקשה שנקרא פרוטון למליארדי חלקים עד למצב שאי אפשר לחלקו יותר, ואז מנסים לבקע אותו על ידי יצירת התנגדות של חמר זהה, וכשמנסים לבקע מתגלה האנרגיה הגרעינית החזקה המרמזת על אין סוף. והאנרגיה הזאת

קִיָּמָה בְּכָל חֶמֶר בְּעוֹלָם, וּבִשְׁבִיל לְגִלוֹת אוֹתָהּ צָרִיךְ לְבוֹדֵד אֶת הַפְּרוּטוֹן וְכוּ'. וּמִכָּל זֶה רוֹאִים סָמָל לְאֵלֶקוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם. וְזֶה מִתְגַּלֶּה כְּשִׁמְגִיעִים לְשֶׁרֶשׁ הַחֶמֶר הֵינּוּ לְגַרְעִין שָׁלוּ, לְרַמֵּז שָׁאִין עוֹד מְלַבְּדוּ גַם בְּעִמְקֵי הַקְּלֻפּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם, וּמִגְרָגִיר שֶׁלֹּא נִתֵּן לְרֵאוֹתוֹ בְּעֵין רְגִילָה, יְכוּלִים לְצַאת אוֹר וְאֲנִרְגִּיה שִׁיְכוּלִים לְהִשְׁפִיעַ עַל כָּל הָעוֹלָם. לְפִי זֶה מְבָאָר מִדּוּעַ מִתְחִילָה הַגְּאֵלָה בְּפִצְצַת אָטוֹם, כִּי הָאָטוֹם מְגַלֶּה אֶת הָאֵין עוֹד מְלַבְּדוּ, וְזוֹ תְּכִלִּית הַגְּאֵלָה לְגִלוֹת אֶת הָאוֹר וּלְבַטֵּל אֶת הָעֵלֶם הָאוֹר, "כִּי עֵין בְּעֵין יֵרָאוּ בְּשׁוֹב ה'" "וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד".

וְכוּ לְחֻלְקֵי הַקְּטָן בְּיוֹתֵר שֶׁהִתְגַּלֶּה לְאַחֲרוֹנָה, הֵם קוֹרְאִים הַחֻלְקֵי הָאֵלֶקִי שֶׁל הַבְּרִיאָה שֶׁמִּמֶּנּוּ כִּי־יְכוּל הַשְּׁתַּת הָעוֹלָם, כִּי־נֵן שֶׁהוּא הַחֻלְקֵי הַגְּרָעִינִי בְּיוֹתֵר. וְהַשְּׁתַּלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת שֵׁם הַחֻלְקֵי, **בוֹזוֹן אֵיקָס**, הַמְרַמֵּז עַל **בוּ זוֹ"ן**, [זוֹ"ן הוּא כְּנוֹי לְקב"ה וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּשִׁפְתַי הַקְּבֻלָּה], וְהָאֵיקָס מְרַמֵּז עַל הַיְחוּד. הֵינּוּ שָׁאִין עוֹד מְלַבְּדוּ, וְיַחְדוּ קב"ה וְשְׂכִינְתִּיהָ מְקִיָּם וּמְחִיָּה כָּל חֶמֶר גִּשְׁמִי בְּעוֹלָם. וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שֶׁאֵיקָס מְרַמֵּז עַל מִסְפָּר **111** כְּמִנְיָן **אֵיקָס** שֶׁמְסַמֵּל אֶת **אַחַדוֹת ה'**, וְהוּא פּוֹעֵל דְּרָךְ הָאוֹת **ס'** שֶׁסּוֹמְכֶת אֶת כָּל הָעוֹלָם. וְכוּ **גְּרָעִין** אוֹתִיּוֹת **אֲנִרְגִּיה** בְּחֻלּוֹף **ע' בָּא'**, כִּי בְּגַרְעִין מִתְגַּלֶּיִת הַאֲנִרְגִּיה שֶׁל הָאוֹר אֵין סוֹף שֶׁפּוֹעֵלֶת בְּעוֹלָם הַגִּשְׁמִי. וְגַם אוֹתִיּוֹת **ג"ר אֵין**, הֵינּוּ **ג' רִישֵׁין** שֶׁשָּׂרְשׁוֹן מִעוֹלָם הַכֶּתֶר שֶׁנִּקְרָא **אֵין**. וְלְכוּ **גְּרָעִין** בְּגִימְטְרִיא **333** הַמְסַמֵּל אֶת מִסְפָּר **10** בְּחֻלְקָתוֹ **33**, וְיוֹצֵא **3.3333333333** וְכוּ' בְּלִי סוֹף, הֵינּוּ מִסְפָּר שָׁאִינוּ מִתְחַלֵּק. כִּי הָעוֹלָם נִבְרָא מִ**10** סְפִירוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם **3** קוּיָם, וְאִם נִנְסָה לְחַלֵּק אֶת הַ**10** לְ**33** כְּדִי לְהַגִּיעַ לְגַרְעִין וְלְשֶׁרֶשׁ נִגְלָה מִשְׁהוּ אֵין סוֹפִי שָׁאִינוּ מִתְחַלֵּק, כִּי שֵׁם טְמוּן הָאֵין סוֹף. וְכוּ הַכָּלל הַיְדוּעַ בְּש"ס **קמא קמא בטיל** בְּגִימְטְרִיא **333** לְרַמֵּז שֶׁהַכָּל מִתְבַּטֵּל בְּתוֹךְ הָאוֹר אֵין סוֹף אֶפְלוּ בְּעִמְקֵי הַגִּשְׁמִיּוֹת. וְכוּ **גְּרָעִין** מְרַמֵּז עַל כָּל הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁהֵם בְּסוֹד **ג"ר וְעֵין** שֶׁמְסַפְּרוּ שֶׁבְּעִים וּמְרַמֵּז עַל שֶׁבַע סְפִירוֹת תְּחִתּוֹנוֹת.

וְכוּ שִׁמְעִיתִי מִהַרַה"ג ר' א. עֶבְרוֹן שְׁלִיט"א שֶׁאָטוֹם **טוֹם וֹם ס** בְּמֵלּוּי הָאוֹתִיּוֹת בְּגִימְטְרִיא **1335** וּבָא"ת ב"ש עוֹלָה ה'תשע"ה. וְכוּ הַמִּסְפָּר הַמְסַתֵּתֵר בֵּין אוֹתִיּוֹת **מְלַחְמַת מַלְחַמ מַל מ עוֹלָם עוֹל עו ע** הוּא **780** כְּמִנְיָן ה'תשע"ה. וְכוּ **פְּצֻצָה צֻצָה צה ה** בְּגִימְטְרִיא **תשע"ה**. וְכוּ שְׁנַת הַתְּשַׁע"ו **תשע"ו שַׁע"ו ע"ו ו** בְּגִימְטְרִיא הַמִּסְפָּר שֶׁל הַשָּׁנָה הַלּוֹעִזִּית **2015**. כִּי חֲשֻׁבוֹנוֹת אֵלוּ הֵם אַחֲוָרִים שֶׁמְסַמְלִים אֶת יְרִידַת הָאוֹר לְקַלְפָה לְבַחֲינַת לוֹעִזִּי. וְכוּ **טִיל טִי ט גְּרָעִינִי** עִם הַמֵּלִים בְּגִימְטְרִיא **מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד**, וּבְחֻלּוֹף א"ט ב"ח עוֹלָה **775**, וְכוּ **טִיל טִי ט גְּרָעִינִי גִרְעִינִי גִרְעִי גִר ג** בְּחֻלּוֹף א"ט ב"ח עוֹלָה **5775**. וְכוּ הַסֵּכֶם וְיָנָה בְּגִימְטְרִיא שֶׁל מְשַׁלֵּשׁ עוֹלָה **תשע"ו**, לְרַמֵּז שֶׁהַסֵּכֶם הַזֶּה הוּא הַכְּנָה לְגְאֵלָה שֶׁל שְׁנַת **תשע"ו**.

שְׁמִעִיתִי מִהַרַה"ג ר' מִשֶׁה לְוִינְגֵר שְׁלִיט"א שִׁיַּחַד עִם הַתְּקַרְבוֹת הַמְדַע לְכוּכַב הַשְּׁבִיט, יְשָׁנָה הַתְּקַרְבוֹת נוֹסְפֶת שֶׁל הַמְדַע לְכוּכַב **פְּלוּטוֹ**, [בְּגִימְטְרִיא **סמא"ל**] וְכוּכַב זֶה הוּא הַקְּטָן בְּיוֹתֵר בְּמַעְרַכַת הַשְּׁמֶשׁ, וְהוּא כּוּכַב הַלְכַת הַשְּׁלִישִׁי שֶׁהִתְגַּלֶּה מַחוּץ לְמַסְלוּלוֹ שֶׁל שְׁבַתָּאִי. הַפְּלוּטוֹ מְסַמֵּל עַל פִּי הַמְדַע **מְנוֹת** וְהוֹלְדוֹת מַחֲדָשׁ, וְדוּמָה בְּמַהוּתוֹ לְכוּכַב שְׁבִיט אֲשֶׁר הִבְאֵנוּ שֶׁהוּא מְסַמֵּל הַתְּחַדְשׁוֹת, בְּרָם הַשְּׁבִיט מְשַׁמְעוֹתוֹ הַתְּחַדְשׁוֹת הַחַיִּים, וְהַכּוּכַב פְּלוּטוֹ מְרַמֵּז עַל הַתְּחַדְשׁוֹת דְּרָךְ מְנוֹת שֶׁהִיא דְּרָכּוֹ שֶׁל הַס"מ. הַכּוּכַב פְּלוּטוֹ נִקְרָא עַל שֵׁם **אֵל הַשְּׂאוּל**, לְסַמֵּל **גִּיהֶנָם**, וְכוּ גְלוּי הַכּוּכַב בְּשְׁנַת **1930** לְמִנְיָנָם הִיָּה יַחַד עִם עֲלִית הַנְּאֻצִּיָּם בְּגִרְמָנְיָה, וְיַחַד עִם פְּתוּחַ הַנְּשִׁק הַגְּרָעִינִי. וְכוּ אַחַד מִמְּרַכְבֵי הַפְּצֻצָה הַגְּרָעִינִית נִקְרָא **פְּלוּטוֹן**.

מְצִינּוּ בְּמַדְרָשׁ (פְּרָקִי הִיכְלוֹת' לז, ב) "הִנֵּה יוֹם בָּא לָהּ", אוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁבָּא גּוֹג וּמִגּוֹג עַל יִשְׂרָאֵל מְרַגִּזֵּי אֶרֶץ וְשְׂמִים, וְרַעַשׁ גְּדוֹל בְּאֲדַמַת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹלִים לְלֶכֶד יְרוּשָׁלַיִם, שְׁנֶאֱמַר "וְאֶסְפְּתִי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֵל

ירושלים", באותו שעה עושה מלחמה בגוג ומגוג ויוצאין עמו שבעה רועים ושמונה נסיכי אדם. ושמעתי מהרמ"ז שליט"א ששבעת רועים אותיות תשע"ב. וכן תשע"ה היא האות השניה בתרגום, על הכתוב (ישעי' כז, יג) "ביום ההוא יתקע בשופר גדול" בעדנא ההיא יתקע בשופרא רבא. וכן הלשון שנאמרה בכמה מקומות על הגאולה "ביום ההוא" נאמרה יחד עם רמז על שנת תשע"ו בפסוק (תהילים קמו, ג) "אל תבטחו בנדיבים בבו אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו".

והוסיף הרמ"ז שליט"א שהפסוק "על פני כל אחיו נפל" מרמז על האחים המוסלמים שמפילים את מלכות ישמעאל בכל המקומות. וזה נעשה "על פני כל", בדרך שכל העולם רואה. וביתר באור: כל הפרשה שם מדברת על תולדות ישמעאל ובניו ושני חייו ומיתתו, והסיום של הפרשה מדבר על מה שקרה לבני ישמעאל אחרי מיתתו, (בראשית כה, יח) "וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל". ועל זה אומר ה'בעל הטורים' שסיום הפסוק מרמז על הסוף של ישמעאל באחרית הימים. ולכן כתוב "על פני כל אחיו נפל", שישמעאל לא יפול בידי אמות אחרות, אלא מאחיו; הפיכות פנימיות כפי שרואים בניינו, ולכן השתלשל בגשמיות השם של המורדים 'האחים' המוסלמים' לסמל את הפסוק הזה שהאחים מפילים את ישמעאל לעיני כל. וכן מצינו במדרש (ילקוט בראשית עט) "ועל פני כל אחיו ישפן", "על פני כל אחיו נפל". בעולם הזה "ישפן", אבל לעתיד לבא "נפל". ויוצא שיש לנו פסוק בתורה על אחרית הימים, שמתקנים לעינינו ממש. והוסיף הרה"ג ר' יצחק בן אליהו שליט"א שהפסוק מזכיר את מצרים ואשור שהיא סוריא, שבהם רואים את עקר המהפכות. והוסיף הרה"ג ר' יוסף ענן שליט"א שאם נפחית את הגימטריא של הפסוק (בראשית כה, יח) "על פני כל אחיו נפל" [475] מהגימטריא של הפסוק (בראשית טז, יב) "ועל פני כל אחיו ישפן" [701] נקבל מספר 226 כנגד שנת תשע"ד שהיא 226 שנים מסוף הששת אלפים שנה, בה התגברה מאד נפילת ישמעאל.

וכן ישמעאל במלוי האותיות י"ד ש"ן מ"מ ע"ן א"ל"ף ל"מ"ד בגימטריא תשע"ה. כי מלוי מסמל את סיום ההשפעה של ישמעאל שיהיה בשנה זו. וזה גם המספר של מלוי חמור שמשמל את ישמעאל ח"ת מ"ם ו"ו ר"ש. (שמעתי מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א). והוסיף הרה"ג ר' א. עברון שליט"א שסוף גלות ישמעאל בגימטריא רגילה 1036 ובמשלש 4034 יחד 5070 ונוסוף את ההפוך 0705 ונקבל 5775.

וכן מלוי גאל"ת ישראל גימ"ל א"ל"ף ל"מ"ד תא"ו י"ד ש"ן ר"ש א"ל"ף ל"מ"ד בגימטריא תשע"ה. וכן שנת תשע"ו שהיא שנת מוצאי שביעית שבו דוד בא, מרמזת בר"ת ב' פעמים בפסוק שלפניו, "כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים", לרמז שיש כאן תהליך של כמה שנים בהקנת ביאת המשיח בגימטריא תשע"ו. וכן דעא"ש מרמז בכתוב "עד שאול".

והוסיף הרה"ג ר' יוסף רוזין שליט"א שבאותו שבו קודם כבשו דעא"ש עיר בעירק בשם רמאדי אותיות דומות לתדמור, ואחר כך כבשו את תדמור. ויש רמז בכתוב (ויקרא כו, ה) "והשיג לכם דיש את בציר [ארגון דעש] יקבש את בצרה שהיא עיר בעירק] ובציר ישיג את זרע [בגימטריא סוריא, היינו שהשלב אחרי זה יהיה כבוש בסוריא, ואז נזכה לגאולה כמו שממשיך הפסוק] ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם". וכן העיר תדמור מרמזת בר"ת וס"ת של הפסוק "והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע". וכן דיש בגימטריא קיזר השם של ישמעאל, ורואים שהם מעוררים את מלחמת הדתות בעולם, שהיא מלחמת גוג ומגוג.

מוֹבָא בְּלִקוּטֵי תוֹרָה לְהַאֲרִיז״ל (זכריה שחכ) יְרוּשָׁלַיִם וְצִיּוֹן הֵם רוּמְזִים לִיסוּד וּמַלְכוּת, וְיִסוּד אִמָּא פְּנִימִית יוֹצֵאת בְּסוּד ד' פְּרָשִׁיּוֹת תְּפִלִּין שְׁבָז״א וְהֵם ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן, וּמַלְכוּת דְּאִמָּא הַיּוֹצֵאת לְלֵאָה נֶגֶד סוּרְיָא בְּסוּד דְּמִשְׁק. וְכֵן דְּמִשְׁק גִּימְטְרִיָא מִד״ת בְּסוּד ד' אֲלָפִין דְּלֵאָה וְהִיא קָשָׁר שֶׁל תְּפִלִּין וְהֵם בְּסוּד דְּמִשְׁק שֶׁתְּהִיָה רְחוּבָה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם כִּי כֵן הִיא מְשׁוּכָה בְּרַצוּעוֹת מִד' שֶׁל תְּפִלִּין לְקָשָׁר שְׁבָאֲחוּר. וְרוּאִים שֶׁדְּמִשְׁק הִיא בְּחִינַת לֵאָה שְׁמוּרִידָה אֶת שְׁפַע הַקְּדוּשָׁה שְׁיֻנְקַת מִצִּיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, לְקַלְפוֹת. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְר 'עֲרַבֵי נַחַל' (לד לד) **"כִּי אֵת זֶה לְעַמַּת זֶה"**, וְנֶגֶד מְקַדָּשׁ יֵשׁ קַלְפָּה נִקְרֵאת דְּמִשְׁק אוֹתִיּוֹת מְקַדָּשׁ. וְכֵן סוּרְיָא מְרַמְזֵת ב' פְּעָמִים בְּפִסּוּקִים עַל שֶׁבֶט יְהוּדָה וּמִלֶּכֶךְ הַמְּשִׁיחַ, (בראשית מט, י) **"לֹא יִסוּר שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וּמַחֲקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֵא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים: אֲסָרִי לִגְפֹן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כֶּבֶס בֵּינָן לְבָשׁוּ וּבָדָם עֲנָבִים סוּתָה"**.

הִבְאֵנו אֶת הַמְּדַרְשׁ (אוצר מדרשים איזנשטיין מדרש רשב"י עמוד 556) כְּשֶׁאֲתָה רוּאָה שְׁנַפֵּל נִירוֹן מִזְרְחֵי שְׁבַדְמִשְׁק, נִפְלָה מַלְכוּת בְּנֵי מִזְרַח, [וְשִׁמְעָאֵל] וְאֵז תִּצְמַח הַיְשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל. וְהִבְאֵנו מֵהֵרָה"ג ר' אַבְרָהָם פֶּלְדְּמָן שְׁלִיט״א שְׁנֵרוֹן מִזְרְחֵי בְּגִימְטְרִיָא בְּשֵׁאר אֲסַאד עִם הַמְּלִים. וְכֵן הַשְּׁלִטוֹן בְּדְמִשְׁק שְׁיָד לְמַפְלֶגֶת הַבְּעֵת שְׁמֵרְמֵזֵת עַל גְּאֵלֵת בְּעֵתָה. וְכֵן מוֹבָא ב' לִקוּטֵי מוֹהַר״ן (ב) שְׁעַר אָרֶם, זֶה בְּחִינַת שְׁעַר דְּסִטְרָא אַחֲרָא. וְכִשְׁיִפֵּל נִפְלָה אַחַר נִפְלָה, אֵז יְבוֹא בֶן דָּוִד, וְיִבְנֶה שְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' אַבְרָהָם אֲגָשִׁי שְׁלִיט״א שְׁנִפְלֵת תְּדַמּוֹר קְשׁוּרָה לְכָל הַעֲנִין הַזֶּה, כִּי דְמִשְׁק אוֹתִיּוֹת מְקַדָּשׁ כְּפִי שֶׁהִבְאֵנו מֵהַאֲרִיז״ל שֶׁהֵם הַקַּלְפָּה שְׁמַלְבִּישָׁה עַל בֵּית הַמְּקַדָּשׁ, וְכִשְׁהֵם נוֹפְלִים זֶה סִימָן שְׁבִית הַמְּקַדָּשׁ עוֹמֵד לְהִבְנוֹת בְּקָרוֹב, וְזֶה בְּדִיוֹק מֵה שְׁאוּמְרַת הַגְּמְרָא עַל תְּדַמּוֹר שֶׁהִיא הַחֲרִיבָה אֶת שְׁנֵי בְתֵי הַמְּקַדָּשׁ, וְכִשְׁתַּחֲרַב תְּדַמּוֹר תִּבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם. וְכֵן הַשְּׁתַלְשֵׁל בְּתַדְמּוֹר מְקוֹם עֵתִיק שְׁנִקְרָא מְקַדָּשׁ תְּדַמּוֹר. וְכֵן סוּרְיָא הִיא מְלִשׁוֹן בֶּן סוּרָר וְתַדְמּוֹר הִיא סוּד הַמְּרִידָה בֵּה'. וְכֵן מְצִינֵנו רְמֵז בְּגְמְרָא לְקָשָׁר בֵּין מְרִידָה לְסוּרְיָא, (כתובות סג) הִיכִי דְמִיָּא מוֹרְדַת וְכוּ', הִנֵּה עוֹבְדָא וְאֲכַפָּה מֵר זוּטְרָא וְנִפְק מִיְנִיה רַבִּי חֲנִינָא מְסוּרָא. וְכֵן נִקְדַּת הַהִפְכָּה מְקַדָּשָׁה לְקַלְפָּה שְׁנַמְצֵאת בְּסוּרְיָה, מְרַמְזֵת בְּכַתּוּב (ירמיה ב, כא) **"וְאִיךְ נִהְפַכְתָּ לִי סוּרִי הַגְּפֹן נִכְרִיָה"**. וְכֵן יֵשׁ רְמֵז בְּגְמְרָא (ב"מ קי) מִשְׁכַּנְתָּא דְּסוּרָא דְּכַתְבֵי הַכִּי בְּמִישְׁלָם שְׁנִיָּא אֵלִין תִּיפּוּק אֲרַעָא דָּא בְּלֵא כְּסָף. וְיֵשׁ כָּאֵן רְמֵז עַל סוּרְיָה שֶׁתַּחֲזוֹר לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּלֵי כְּסָף, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (ישעיה נב, ג) **"וְלֹא בְּכֶסֶף תִּגְאָלֶי"**.

וְכֵן שְׁנַת תְּשַׁע״ו מְרַמְזֵת בְּכַתּוּב (עובדיה א, יח) **"וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֶשָׂו לְקֶשׁ וְדִלְקוּ בָהֶם וְאֲכָלוּם וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֶשָׂו כִּי ה' דָּבַר"**. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' שְׁלֵמָה בְּרִיֵיעַר שְׁלִיט״א, שֶׁהַכַּתּוּב **"וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֶשָׂו לְקֶשׁ"** עִם הַמְּלִים בְּגִימְטְרִיָא תְּשַׁע״ו. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְר 'פְּרִי חַיִּים' שׁ"לִק"ט, ר"ת הַכַּתּוּב (איוב כח, ג) **"קֶץ שָׁם לַחֲשָׁד"**. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' ש. רִיִּסְקִין שְׁלִיט״א שְׁיֻשְׁנָה עִיר בְּמַדִּינַת וִיסקוֹנְסִין בְּאֵרָה"ב וּשְׁמָה אֲשַׁק"ש. לְרַמֵּז עַל **"וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית עֶשָׂו לְקֶשׁ"**. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' ע. טוֹבֵי שְׁלִיט״א שְׁשַׁנַּת תְּשַׁע״ו מְרַמְזֵת בְּפִסּוּק **"וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֶשָׂו כִּי ה' דָּבַר"**.

וְכֵן אֲרָגוֹן דְּאֵעֵשׁ נְרַמֵּז בְּכַתּוּב כְּשֶׁנִּפְרַד יַעֲקֹב מֵעֶשָׂו (בראשית לג, יד) **"עַד אֲשֶׁר אָבֵא אֶל אָדְנִי שְׁעִירָה"**, וְכִפִּי שְׁמַבְאָר רַש"י שֶׁם וְאִימְתֵי יִלְךְ בְּיַמֵּי הַמְּשִׁיחַ שְׁנֹאָמֵר **"וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָר עֶשָׂו"**. הֵינּוּ שְׁמַלְחַמַת גוֹג וּמְגוּג שֶׁתְּהִיָה בֵּין אָדוּם לְיִשְׁמַעֵאל תְּבִיא אֶת הַנְּקָמָה בְּאָדוּם בְּזִמְן הַגְּאֵלָה, וְיִתְכַן שְׁאֲרָגוֹן דְּאֵעֵשׁ יִהְיוּ חֶלֶק מִיִּשְׁמַעֵאל שְׁיִטְלוּ חֶלֶק בְּנִקְמָה הַזֹּאת. וְכֵן הַשֵּׁם דְּאֵעֵשׁ מְרַמֵּז שְׁמַטְרַתוֹ לְלַחֵם בְּאָדוּם וּבְעֶשָׂו וּבְשַׁעִיר.

והשתלשלה צורת מלחמתם על ידי עריפת ראש, כמו שעשיו נהרג בעריפת ראש, וכן מצינו ב'תוספות' (גיטין נה: ד"ה ביהודה) שחשים בן דן ויהודה ערפו את ראשו של עשו. ועל זה נאמר על יהודה "ידד בערף איביד", ומצינו במדרש (ילקוט ויחי קס.) משיח בן דוד שיצא משני שבטים, אביו מיהודה ואמו מן. וכן חשים אותיות משיח. וכן אדום מאמינים בישוע אותיות עשיו, ועל זה נלחמים בהם ארגון דאע"ש מצד אמונתם. ונביא את לשון התוספות שם: בירושלמי בראשונה גזרו גזרה על יהודה לפי שמסרת בידם מאבותם שיהודה הרג את עשו, דכתיב "ידד בערף איביד", ותנא נמי בספרי "ידו רב לו" בשעה שהרג את עשו. ובסוף פרק קמא דסוטה דאמר חושים בן דן שקל קולפא, מחייה ארישיה, נתרו עיניה, נפלן אפרעא דיעקב, שמה לא מת באותה הכאה עד שעמד עליו יהודה והרגו. והוסיף הרה"ג ר' י. א.

שליט"א שהפסוק השע"ה מתחילת התורה, מדבר על נקמת ה' בגוים לפני הגאולה: (בראשית טו, יד) "וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול". וכן השם של דעא"ש מדינת אסל"ם מופיע פעם אחת בתנ"ך באות שניה הפוכה בפסוק על דלילה הישמעאלית שנסתה לפגע בשמשון הגבור שהיה משבט דן, והיה בו ניצוץ משיח, (שופטים טז, י) "ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר". וכן דעא"ש מרמז באות שלישית הפוכה בכתוב (שופטים ה, ד) "ה' בצאתך משעיר בצעך משה אדום ארץ רעשה". וכן דעא"ש מרמז בר"ת בשבט דן כשנמשלו לשפיפון, שהוא הנוקבא של הנחש שהיא התחתונה ביותר, כמובא בפרוש המ'תוק מדבש' על הזהר (ויחי רמג:). כמו שכתוב (בראשית מט, יז) "יהי דן נחש עלי דרך שפיפון עלי ארץ". והוסיף הרה"ג ר' דוד הנה שליט"א שדעא"ש נרמז ב"שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד".

רואים שמלחמת פרס ואדום בזמן הגאולה קשורה עם ארץ תימן, כמו שכתוב (ירמיה מט, כ) "לכן שמעו עצת ה' אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם", ומבאר ה'מצודת דוד' צעירי הצאן יגרום מארצם והוא פרס שהוא הצעיר בבני יפת וכן אמרו רז"ל עתידה אדום שתפול ביד פרס. וכן תימן פרושו דרום שמסמל את צד התימן. ובלע"ז מכנה ארץ זו ימן. ויש כאן רמז על התעוררות "קץ התימן". וכן תימן בגימטריא ת"ק כמספר המלוי של שם שדי שאומר די, ועושה קץ וסוף לכל דבר בבריאה. וכפי שמצינו בגמרא (חגיגה יב) "אני אל שדי", אני הוא שאמרתי לעולמי די. וכן מובא ברבנו בחיי (בראשית מג, יד) לפיכך התפלל באל שדי מי שאמר לעולם די יאמר לצרותי די. וכן כתוב על הגאולה "אלוה מתימן יבוא". (זכריה ט, יד) "ואדני ה' בשופר יתקע והלך בסערות תימן". וכן פרסם ביום ו' בניסן תשע"ה שסעודיה נלחמת בפרסים בארץ תימן, ומתקיימים דברי המדרש שמלך פרס מתגרה במלך ערבי, ורואים מהמשך דברי ה'לקוט שמעוני' שם שכל זה יקרה בחדש ניסן. ומובא בהמשך המדרש שם ולא כגאולה ראשונה גאולה אחרונה כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכיות אחריה אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכיות אחריה: שנו רבותינו עתידין אבות העולם לעמד בניסן ואומרים לו אפרים משיח צדקנו אף על פי שאנו אבותיך אתה טוב ממנו שסבלת עונות בגינו ועברו עליך מדות קשות ורעות מה שלא עברו על הראשונים ועל האחרונים, והיית שחוק ולעג באמות בשביל ישראל וישבת בחשך ואפלה ועיניך לא ראו אור וצפד עורך על עצמך וגופך היה יבש כעץ וכו'. וכן השתלשל שהרמב"ם דבר על חשובי קצין באגרת תימן הידועה, והוסיף הרמ"ז שליט"א שגם הנביא עובדיה רמז על נפילת אדום בתימן בזמן הגאולה, (עובדיה א, ט) "הלוא ביום

ההוא נאם ה' והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל". ויש רמז על החותמים, (עובדיה א, ט) "וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל". וכן תימן נמצאת על שפת הים האדום, שמראה קשר לאדום. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שהמלחמה מתרפזת סביב המצר שנקרא באב אל מנדב שפרושו בערבית שער של דמעות, לרמז שממש תפרץ מלחמת גוג ומגוג הנוראה. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שהמלחמה סביב הערים צנעה ועדו, מרמזת שיש דין על העולם בגלל חסר צניעות ועדינות. וכן כתוב (בראשית כז, מו) "ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת". ובעל הטורים שם מבאר את תבת "קצתי", שמרמזת על קץ הגלות.

וכן השתלשל בגשמיות שעצמאות ארה"ב הייתה בשנת 1776 למנינם ביום י"ז בתמוז, ובשנת תשע"ו ימלאו להם 240 שנים כמנין עמלק וכמנין דולר, היינו שיגיעו לסוף הדרך ושוב יחול ביום י"ז בתמוז. ולכן סוף המלוי של ארה"ב אל"ף ר"ש ה"א ב"ת בגימטריא התשע"ו. וכן תשע"ה במשלש יוצא 2930 המספר של הכתוב (עובדיה א, כא) "ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה להוי"ה המלוכה". וכן המספר המסתתר בין אותיות "ועלו מושעים" הוא תשע"ו. ויש כאן רמז נפלא עד מאד שהשנה בה יתקיים הפסוק מסתתרת בין האותיות. וכן כתוב (מלאכי ג, א) "ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים" והמספר המסתתר בין אותיות פתאום יבוא הוא 775. וכן המספר המסתתר בין אותיות דר"ד המלך מזרעו ש"ל ל"ט הוא תשע"ו.

מובא בספר 'אוהב ישראל' (זכור) "וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק", היינו כשאכרת ואגדע קרני רשעים, אותיות שבקרנות וקצוות של רשעים שהם אותיות מ"ר מספר עמ"ק. נמצא נשאר אותיות יש"ע, ואז תרוממנה קרנות צדיק. רוצה לומר אותיות שבקרנות וקצוות של צדיק שהם אותיות ק"ע. ואז תהיה סוד הגאולה. וראה זה פלא, "וכל קרני רשעים אגדע ר"ת וס"ת קר"ם, וכפי שבארנו שקרים בגימטריא קרן. וכן כל הד' תבות ס"ת עיל"ם ששיכת למלכות פרס שקשורה עם רוסייה. וכן אוקראינה ר"ת "וכל קרני רשעים אגדע", והאותיות שנשארו בגימטריא 66, כפי שבארנו שהמקום שם קשור עם קלפת הערב רב שתפול אחרי 66 שנים. וכן "קרני" בגימטריא משך שמסמל את מלכות רוסייה. והוסיף הרה"ג ר' יוסף ד. שליט"א שפרק ע"ה בתהלים מסתים בפסוק "וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק", ופרק ע"ו מדבר על מפלת סנחריב שהוא גוג בגלגולו הראשון, כמובא ב'מגלה עמקות' (קפא) והיה סנחריב ממש נמרוד. והוא בעצמו לעתיד לבא גוג ומגוג. וכן פרק ע"ו מדבר גם על מפלת גוג בחג הסוכות לפי חלק מהמפרשים, וכמו שכתוב שם "ויהי בשלם סופו ומעונתו בציון וגו' משמים השמעת דין ארץ וראה ושקטה: בקום למשפט אלהים להושיע כל ענני ארץ סלה". והוסיף הבה"ח יחיאל צבאח נ"ו ששנת תשע"ה מרמזת בכתוב על בשורת הגאולה, (ישעי' נב, ז) "מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה" והאותיות שנשארו במלים "משמיע ישועה" בגימטריא תשע"ו. וכן רגלי מבשר בגימטריא ה'תשע"ה עם האותיות. וכן הכתוב שנאמר על מלך המשיח (ישעי' נב, יג) "הנה ישכיל עבדי ירום" עם המלים בגימטריא תשע"ו.

מצינו במדרש (ב"ר לד, יא) שבזמן הגאולה תהיה בחינת מבול לאמות העולם, וה' יפר את הברית וההבטחה שנתן לנח שלא ירד שוב מבול. ונביא את דבריו: "עוד כל ימי הארץ", רב הונא בשם רבי אחא מה סבורים בני

נח שְׁבִרְתֶּן כְּרוּתָהּ וְעוֹמֶדֶת לְעַד, כִּד אֲמַרְתִּי לָהֶם "עוֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ וְגו'", כָּל זְמַן שֶׁהַיּוֹם וְהַלֵּילָה קִיַּמִּין בְּרִיתֶן קִיַּמְתָּ, וְכָשִׁיבָא אוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁכָּתוּב בּוֹ "וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יוֹדַע לָהּ" לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה", בְּאוֹתָהּ שְׁעָה "וְתִפְרַר בַּיּוֹם הַהוּא". וְכֵן אַרְה"ב מְרַמֵּז בַּפְּסוּק שֶׁנִּדְרָשׁ עַל הַמְּבוּל (תְּהִלִּים לו, ז) "צִדְקַתְךָ כְּהַרְרִי אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוּם רַבָּה אָדָם". וַיֵּשׁ רָמֹז גַּם עַל אוֹבָמָה וְעַל שְׁנַת תַּשְׁע"ו, "אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'".

וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שֶׁהַכְּתוּב (בְּרַאשִׁית ז, יז) "וְהָיָה הַמְּבוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ" בְּגִימְטְרִיא תַשְׁע"ה. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוּנֵי שְׁלִיט"א שֶׁהַפְּסוּק שֶׁהַמְּדַרְשׁ מְזַכֵּיר "וְתִפְרַר בַּיּוֹם הַהוּא" עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמְּלִים בְּגִימְטְרִיא תַשְׁע"ו. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבְרָהָם אֲגָשְׁי שְׁלִיט"א שֶׁהַכְּתוּב שֶׁנֶּאֱמַר לְאַחַר הַמְּבוּל (בְּרַאשִׁית ט, ט) "וְאֲנִי הִנְנִי "מְקִים אֶת בְּרִיתִי" בְּגִימְטְרִיא 1776 שֶׁמְסַמֵּל אֶת שְׁנַת תַּשְׁע"ו, שֶׁתְּהִיָּה לְאַחַר הַמְּבוּל. וְכֵן הַשֵּׁם אוֹבָמָה מְרַמֵּז עַל פְּצוֹת, כְּפִי שְׂאוּמְרִים בְּאִיִּדִישׁ 'בְּמִבְּה'. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ד. לֵב שְׁלִיט"א שֶׁתַּשְׁע"ה בְּגִימְטְרִיא בְּרֶק חוֹסִיין אוֹבָמָה יִלְחַם נֶגֶד כָּל הַיְהוּדִים. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מְנַחֵם בְּרַהוּם שְׁלִיט"א שֶׁהַנְּשִׂיא אוֹבָמָה בְּמַלּוּי הָאוֹתִיּוֹת ה"א נה"ן ש"ן יר"ד אֶל"ף אֶל"ף ו"ו בִּי"ת אֶל"ף מ"ם ה"א בְּגִימְטְרִיא מְסַפֵּר הַקֵּץ שֶׁל דְּנִיָּאל 1335.

חָשׁוּב לְצַיֵּן שֶׁמִּהַפְּסוּקִים בְּזִכְרָהּ (יד, טז וְאֵילֶךְ) רוֹאִים שֶׁמִּלְחַמַּת גּוֹג וּמְגוּג תְּהִיָּה בְּסִכּוֹת, וְכַתּוּבָא מְזַה כָּל הַגּוֹיִים שֶׁיִּשְׁאַרוּ אַחֲרֵי הַמִּלְחָמָה, יִבְאוּ לְחַג אֶת חַג הַסִּכּוֹת בִּירוּשָׁלַיִם, כְּדִי לְצַיֵּן אֶת יוֹם הַשְּׁנָה לְמִלְחָמָה. (עֵיין שֵׁם בַּרְדִּיק וּבְמַצּוֹת דוּד). וְכֵן מוֹבָא ב'טוֹר' (או"ח תצ) תַּחֲנִית הַמַּתִּים עֲתִידָה לְהִיּוֹת בְּנִיסָן, וְנִצְחַת גּוֹג וּמְגוּג בְּתַשְׁרֵי וּמִשׁוּם הַכִּי בְּנִיסָן מִפְּטִירֵין "הַעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת". וּבְתַשְׁרֵי "בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג". וְכֵן מְצִינּוּ בַּמְּדַרְשׁ (יִלְקוּט וִיקְרָא תְּרַנֵּן) בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה סִפָּה לְצַדִּיקִים וּמְטַמֵּין אוֹתָם לְתוֹכָהּ שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִפָּה בַּיּוֹם רַעָה וְגו'", "אֱלֹהִים ה' עֵז יְשׁוּעָתִי סִכּוֹתָהּ לְרֹאשֵׁי בַּיּוֹם נִשְׁק". לְעֵתִיד לְבֹא עֲתִידִין אַמּוֹת הָעוֹלָם לְהַכְּנִס לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה עִמָּהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר "וְאִסְפַּתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה", וְמָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה יוֹצֵא וְנִלְחָם עִם הַגּוֹיִם שֶׁנֶּאֱמַר "וְיוֹצֵא ה' וְנִלְחָם בְּגוֹיִם הֵהֶם כִּיּוֹם הַלְחָמוֹ בַּיּוֹם קָרֵב" כִּיּוֹמוֹ שֶׁל פְּרָעָה. וְמָה עוֹשֶׂה מְסַכֵּף עַל רֹאשֵׁם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר "סִכּוֹתָהּ לְרֹאשֵׁי בַּיּוֹם נִשְׁק". וְכֵן מוֹבָא שֵׁם (תְּהִלִּים תַּתַּפַּח) "סִכּוֹתָהּ לְרֹאשֵׁי בַּיּוֹם נִשְׁק". אֲמַר רַבִּי יוֹסִי בַר בּוֹן "בַּיּוֹם נִשְׁק" זֶה נִשְׁקוֹ שֶׁל גּוֹג. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁאַחֲרֵי הָאוֹתִיּוֹת אַחֲשֵׁנָּה בְּאוֹת אוֹתִיּוֹת בְּסִכּוֹת ט"ו. לְרַמֵּז שֶׁהַשֵּׁלֵב הֵבֵא מִיַּד אַחֲרֵי אַחֲשֵׁנָּה הוּא חַג הַסִּכּוֹת וּמִלְחַמַּת גּוֹג וּמְגוּג. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ע. טוֹבֵי שְׁלִיט"א שֶׁנְּבוֹאוֹת זִכְרָהּ הַנְּבִיא

בְּגִימְטְרִיא תַשְׁע"ו.

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (מִגִּילָה יז) עַל תַּפְּלַת הָעַמִּידָה, שֶׁקוֹדֵם מִתְּפַלְלִים עַל קְבוּץ גְּלִיּוֹת, וְאַחַר כֵּן עַל שִׁיבַת הַשׁוֹפְטִים לַעֲשׂוֹת דִּין בְּרִשְׁעִים, וְאַחַר כֵּן עַל מַעֲלַת הַצַּדִּיקִים, וְאַחַר כֵּן עַל בְּנֵי יְרוּשָׁלַם, וְאַחַר כֵּן עַל צַמַח דָּוִד, וְאַחַר כֵּן עַל תַּפְּלָה, וְעַבּוּדָה, וְהוֹדָאָה. כִּי כֵּן יְהִיָּה סֵדֵר הַגְּאֻלָּה; קוֹדֵם יְהִיָּה קְבוּץ גְּלִיּוֹת, וְאַחַר כֵּן דִּין בְּרִשְׁעִים וְהִרְמַת קֶרֶן הַצַּדִּיקִים. [שֶׁלְצַעֲרָנוּ הַתְּקַלְקַל בְּיַד הָעַרֵב רַב, כְּפִי שְׂרׁוּאִים שֶׁבִּרְכַת "וְלַמְּלַשְׁיָנִים" נִכְנָסֶת בְּאַמְצַע], וְאַחַר כֵּן יִבְנוּ אֶת יְרוּשָׁלַם, וְאַחַר כֵּן יְהִיָּה צַמַח דָּוִד וּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ, וְאַחַר כֵּן יִזְכּוּ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלַתַּפְּלָה, וְלַעֲבוּדָה, וְהוֹדָאָה. וּבְבִרְכַת בְּנֵי יְרוּשָׁלַם מְכֻנָּיִם עַל מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁלֹּא יִהְיֶה עַל יְדֵי אַרְמִילוֹס הַרְשָׁע, כְּדַבְּאֲרֵנוּ שֶׁבְּנֵי יְרוּשָׁלַם הוּא הַכְּנָה שֶׁשִׁיכַת לְתַקִּיפַת מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וְנִבְיָא אֶת לְשׁוֹן הַגְּמְרָא שֵׁם וְכִיּוֹן שֶׁנְּבִינִית יְרוּשָׁלַם, בָּא דָּוִד, שֶׁנֶּאֱמַר, "אַחַר יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם, וְאֶת דָּוִד מִלְּכָם". וְכִיּוֹן שֶׁבָּא דָּוִד,

באת "תפלה", שנאמר, "והביאותים אל הר קדשי, ושמתים בבית תפלת". וכיון שבאת תפלה, באת "עבודה", שנאמר, "עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי". וכיון שבאת "עבודה", באת "הודאה", שנאמר, "זבח תודה יכבדנני". וכן מצינו ברש"י (ישעי' נט, ט) "ובא לציון גואל" כל זמן שציון חרבה עדן לא בא הגואל. והוסיף הרה"ג ר' דויד הנה שליט"א שקרבן תודה עם האותיות בגימטריא תשע"ה. והוסיף הרה"ג ר' מסעוד אבוהצירא שליט"א שברכת שומע תפלה ר"ת וס"ת תשע"ה. ואותיות האמצע ו"מ פ"ל בגימטריא יוסף מרמזות על משיח בן יוסף. ויש כאן רמז שבשנת תשע"ה עוברים לשלב של ברכת שומע תפלה שמחברת את שני המשיחים. והוסיף הרה"ג ר' י. ש. צור שליט"א שליט"א ששומע תפלה בגימטריא הכתוב "אני הוי"ה בעתה אחישנה". עם המלים. וכן רואים בנסח התפלה שאומרים בסוף שמונה עשרה בנה עירך, יסד ביתך, ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך. ורואים שקודם יהיה בגן וירושלים, ואחר כך בגן בית המקדש, ואחר כך קבוץ הגליות האחרון.

מצינו בגמרא (שבת קיח.) אמר רבי שמעון בן פזי, אמר רב יהושע בן לוי משום בר קפרא, כל המקום שלש סעדות בשבת, נצול משלש פורעניות מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג. וראה זה פלא שהשתלשל שם המאכל שחובה לאכלו בשלש סעדות. וכן מובא ב'בעל המאור' על הרי"ף (שבת טז:) תקנת רבותינו היא לענג את השבת בחמין. וכל מי שאינו אוכל חמין צריך בדיקה אחריו אם הוא מין, וצריך להזמין לבשל להטמין ולענג את השבת ולהשמין, הוא המאמין וזוכה לקץ החמין, ורואים שבעל המאור מקשר את אכילת החמין לקץ החמין. חמין להציל מחמינאי, ושמים בחמין שעועית לרמז על שנת תשע"ו שצריכה את ההצלה. וכן הסיר של החמין מרמז בפסוקים (ירמי' א, יב) "מה אתה ראה ואמר סיר [רמז לרוסיה וגם לפוטין, כי סיר באנגלית נקרא פוט. וכן הבאנו שרוסיה קשורה לאהלי קינדר מלשון קדירה]. נפוח אני ראה [אותיות איראן, וכן מנהיג איראן רוחאני] נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ויאמר ה' אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ". מרוסיה שנמצאת בצפון העולם תפתח הרעה של מלחמת גוג ומגוג. וכן "הרעה" מרמז על רע"ה שנים מהבקר של האלף ה', שהיא שנת תשע"ה. וכן רע"ה בגימטריא רוחני. והוסיף הרה"ג ר' דויד הנה שליט"א ש"על כל יושבי הארץ" בגימטריא תשע"ה. והוסיף הרה"ג ר' א. י. פ. שליט"א ששלמות ג' סעדות היא באכילת סעדת מלנה מלכה, לכן אוכל סעודת מלנה מלכה ועוד ג' סעדות, בגימטריא תשע"ו. וכן "מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ" ר"ת וס"ת עם המלים בגימטריא תשע"ה. והוסיף הרה"ג ר' יוסף רוזין שליט"א ששקד באידיש ניס אותיות סין שהיא בת בריתה של רוסיה.

שמעתי מהגה"צ ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א (ניתן לשמוע בקול הלשון) שיעור מספר 27 הכנה לזמן חורף תשע"ה) שאמר ששמע מיהודים (שמע מהג"ר אברהם פאם זצ"ל ראש מועצת גדולי התורה באמריקה, וכן הדברים נאמרו על ידי הג"ר ר' אליהו שווי זצ"ל בחנוכת הבית לישיבת זכרון משה בשנת תשס"ב) ששמעו מהג"ר אלקחנן וסרמן הי"ד שדבר בארה"ב בשנת תרצ"ט בערב השואה ואמר להם בזה הלשון: קבלתי ברוח הקדש שאנו עומדים לפני מלחמה נוראה, ואחריה יבאו עשר שמיטות של הכנה למשיח, ובגמר העשר שמיטות [שמסתימות בשנת תשע"ה] זהו זמן בעתה שמשיח חזב לבא. דברים מעין אלו פרסמו גם בשם מו"ר הג"ר מנחם צבי ברלין שליט"א, ופלא שהר"ת של ר' צבי מאיר זילברברג הם זמן משיח צדקנו, והר"ת של ר' מנחם צבי ברלין הם ביאת משיח צדקנו. וכן מרן הגר"ח קניבסקי

שליט"א מבשר הגאולה הוא ר"ת **מש"ח** בשמו שְמְרֵהוּ יוֹסֵף חַיִּים בֶּן מֶרְיָם. וכן כתב הרה"ג ר' אברהם ישעיהו שפירא שליט"א שְמֶרֶן הגרא"ל שְטֵינְמָן שליט"א שְמוֹ ר' אֶהְרוֹן יְהוּדָה לֵיבָב עִם הָאוֹתִיּוֹת בְּגִימְטְרִיא **מש"ח**. וכן אמרו לי דבר פלא שְשֵׁנִי המספרים של קץ דְנִיָּאל נֶרְמָזִים בְּשֵׁם מֶרֶן הָאֲדָמוֹר מוֹיִזְנִיץ שליט"א ר' **ישׂרָאֵל בֶּן מֶשֶׁה יְהוֹשׁוּעַ** בְּגִימְטְרִיא 1335, ור' **ישׂרָאֵל בֶּן לֵאָה אֶסְתֵּר** בְּגִימְטְרִיא 1290. וכן שְמַעְתִּי שְשֵׁמוֹ שֶׁל מֶרֶן הָאֲדָמוֹר מגור שליט"א **יעֲקֹב אַרְיָה** בְּגִימְטְרִיא **דָּוִד בֶּן יִשִׁי** עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמְלִים וְהַכּוֹלָל. הֵינּוּ שְלֵמוֹת שֵׁם **שפ"ו** שְבוּ תְלוּיָהּ הַגְּאֹלָה. כָּל אֵלוּ רַק לְהִרְאוֹת שְאֵנּוּ בְדוֹר הַגְּאֹלָה, וְהַעֲנִן נֶרְמָז בְּשֵׁמוֹת גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל. וכן יְשֵׁמִיטוֹת בְּגִימְטְרִיא **תשע"ה**. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ע. טוֹבִי שליט"א **שְעֶשֶׂר שְמִיטוֹת** בְּגִימְטְרִיא 1335 מְסַפֵּר הַקֵּץ שֶׁל דְנִיָּאל, וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' א. עֶבְרוֹן שליט"א שְזָה גַם הַמְסַפֵּר שֶׁל **נְבוֹאָת יִשְׂרָאֵל מְאִיר הַלְהָן** עִם הַמְלִים. וכן **נְבוֹאָת הַחֶפֶץ חַיִּים גוֹג וּמְגוּג** בְּגִימְטְרִיא הַתְשַׁע"ה. וְרוֹאִים מִהַגִּימְטְרִיא שֶׁהַחֶפֶץ חַיִּים אֶכּוֹן דְבַר דְבָרֵי נְבוֹאָה מִמֶּשׁ שְאֶפְשֵׁר לְדְרוֹשׁ אוֹתָם בְּגִימְטְרִיא מְכַל הַצְּדִדִים. וכן הַנְּבִיאִים **יְחִזְקֵאל בֶּן בּוּזִי הַלְהָן וּזְכַרְיָה בֶּן יְהוִדָע הַלְהָן** שֶׁנִּבְּאוּ עַל מַלְחַמַת גוֹג וּמְגוּג הֵיוּ **כְהַנִּים**. וכן מוֹבָא בְּלִקוּט רְאוּבֵנִי (ערך גאולה) שֶׁהַגְּאֹלָה תְבֵא דְרָף שֵׁם **ע"ב**, שֶׁיִּפְעַל דְרָף שֵׁם **ע"ה** שֶׁהוּא אֶחָד הַשְּׁמוֹת שֶׁל ע"ב כְּמִנֵּן **כְה"ן** אִישׁ הַחֶסֶד. וכן הִבְאֵנוּ מֵהַרְה"ג ר' יַעֲקֹב מְטֵר שליט"א שֶׁ**כְה"ן** בְּגִימְטְרִיא **תשע"ה**, אִם נַחֲשֵׁב גַם אֶת מְסַפֵּר שְבַע מְאוֹת וְגַם אֶת מְסַפֵּר חֲמִישִׁים שֶׁל הָאוֹת נ' כְּפִי שְמַחֲשֵׁב הַסֵּפֶר 'כְּתַנַּת תְּשַׁבֵּץ' עַל מִדְרַשׁ פְּלִיאָה. וכן מְסַפֵּר אוֹתִיּוֹת הַפְּסוּק הַרְאִשׁוֹן וְהַאֲחֵרוֹן בְּתוֹרָה הוּא כְּמִנֵּן **כְה"ן**, וְסִיּוּם הַתּוֹרָה (דברים לא, יב) **"לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל"**. עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמְלִים בְּגִימְטְרִיא **תשע"ו**. וכן מְלוֹי הָאוֹתִיּוֹת **כְה"ן לְוִי יִשְׂרָאֵל כ"ף ה"י נו"ן לְמִי"ד ו"ו יו"ד יו"ד ש"י"ן ר"ש אֶלִי"ף לְמִי"ד** בְּגִימְטְרִיא הַתְשַׁע"ה. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף מְרַצְיָאנוּ שליט"א שֶׁפַּעַם רְאִשׁוֹנָה שְכַתּוֹב מְשִׁיחַ בְּתוֹרָה, (ויקרא ד, ג) **"הַלְהָן הַמְשִׁיחַ"**, מְרַמֵּז שְמַשִּׁיחַ יְבֵא בְשֵׁנַת הַכְהָן. וכן יֵשׁ רְמָז עַל קֶהֱת מְשַׁבֵּט לְוִי שְמַמְנוּ בְּאִים הַכְהַנִים בְּפְסוּק שְמַדְבַּר עַל מְלֶךְ הַמְשִׁיחַ (בראשית מט, י) **"לֹא יְסוּר שְבֵט מִיְהוּדָה וּמַחֲקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֵא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים"**.

וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מִנְחֵם בְּרַהוּם שליט"א שְאֶמְנָם כְּנִיעַת גְּרַמְנִיָה בְּמַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָה הִיְתָה בְּאִיר תְש"ה, אֶף כְּנִיעַת יִפֹן לְאַחַר שֶׁהַפְּצִיצוֹ אוֹתָהּ בְּפְצִצוֹת אֶטוֹם הִיְתָה בּוֹ **בְּאֵלּוּל תש"ה**, וְיִתְכַן שְצָרִיף לְמִנּוֹת י' שְמִיטוֹת מִתְאַרִיף זֶה, שִׁיסְתִּימוּ בּוֹ **בְּאֵלּוּל תשע"ה**. פְּצִצוֹת הָאֶטוֹם עַל יִפֹן הֵיוּ בְכ"ז **בְּאֵב תש"ה**, וּבֵא' **בְּאֵלּוּל תש"ה** וְתֵאֲרִיף הַכְּנִיעָה הַסּוֹפִי הִיָּה בּוֹ **בְּאֵלּוּל תש"ה** בְּגִימְטְרִיא 73, וּמְרַמֵּז עַל דְבָרֵי הַזֶּהָר שְמַלְחַמַת גוֹג וּמְגוּג תְפָרֵץ בְּשֵׁנַת **שְבַעִין וְתֵלַת**, וְכְפִי שֶׁהִבְאֵנוּ שְשֵׁנַת תְשַׁע"ה הִיא הַשְּׁנָה הֶ73 לְפִי הַשִּׁיטָה הַמְאַחֲרַת בְּיֹתֵר. וכן ו' **בְּאֵלּוּל** הוּא הַיּוֹם הָאֶמְצָעִי בֵּין כ"א בְּתַמוֹז לְכ"א בְּתִשְׁרִי. וכן הַתְאַרִיף שֶׁל י"ז **בְּאֵלּוּל** בּוֹ פְרָצָה מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָה, הוּא תְאַרִיף שְלוּחַ הַיּוֹנָה שֶׁל נח בְּפַעַם הַרְאִשׁוֹנָה לְפִי שִׁיטַת רש"י, וְהִבְאֵנוּ שְתְּאַרִיכֵי שְלוּחַ הַיּוֹנָה הֵם תְאַרִיכֵי קֵץ. וכן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'אֲדָמוֹר' בְּעֵלְזָא' (ח"ג ע' שט) שְמַלְחַמַת הָעוֹלָם הַרְאִשׁוֹנָה פְרָצָה בְּתִשְׁעָה בְּאֵב תרע"ד [שְהִיָּה נְדַחָה כְמוֹ בְּתִשְׁעָה], וְהָאֲדָמוֹר מֵהַר"ד מְבַעֲלָזָא אָמַר שְתַחֲלַת הַמַּלְחָמָה בְּתִשְׁעָה בְּאֵב, הִיא סִימָן שֶׁהַמַּלְחָמָה תִּמְשָׁךְ עַד בִּיאַת מְשִׁיחַ.

וְכֵן הַשְּׁתֵלְשֵׁל בְּעוֹלָם שְנַגְלוֹ מְצַפּוֹנֵי עֶשׂוֹ שְשׁוֹנָא אֶת עִם יִשְׂרָאֵל, בְּיוֹם כ"ז בְּתַמוֹז תְשַׁע"ה כְּשֶׁהוֹדִיעוּ עַל חֲתִימַת הַסֵּכֶם בֵּין בְּנֵי עֶשׂוֹ לְפָרְס, וַיְמִי בֵּין הַמְצָרִים הֵם הַיָּמִים שְשֵׁנִי הַקְּלָפָה מִתְגַּלְוֹת כְּפִי שְמַכְוִנִים בְּסְדוֹר הַרש"ש בְּבֵין הַמְצָרִים לְהַמְתִּיק אֶת הָאוֹתִיּוֹת **ש"ן** שֶׁהֵן סוֹד הַשְּׁנַיִם וַיְנִיקַת הַקְּלָפוֹת, וַיֵּרָאָה זֶה פְּלֵא: הַפְּסוּק (עובדי' א, ו) **"אִיף נַחֲפָשׁוּ עֶשׂוֹ נִבְעוּ מִצְפּוֹנֵי"**, בְּגִימְטְרִיא **כ"ז תַּמוֹז תְשַׁע"ה**, וְכִשְׁזָה מִתְקִיָם אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁהוֹלֵךְ לְהַתְקִיָם הַמְשַׁךְ

הכתוב (שם) **"ובהר ציון תהיה פליטה וגו' ועלו מושעים בהר ציון וגו'".** וכן מובא בעלון 'פי לה' המלוכה' שההסכם שיוביל לגוג ומגוג בגימטריא מלחמת גוג ומגוג. וכן אובמ"ה נוטריקון הוא בא מלך המשיח.

וכן דעת 'שלשלת הקבלה' שכ"ז בתמוז הוא יום פטירת יוסף הצדיק, ומתנוצץ האור של משיח בן יוסף. והוסיף הרה"ג ר' י. שו"ר שליט"א שכ"ז תמוז בגימטריא הצרוף של חדש תמוז "זה איננו שנה לי" וכן כ"ז תמוז הוא נקדת האמצע של מי בין המצרים. וכן כ"ז תמוז ה'תשע"ה, בגימטריא הכתוב שנגמר על פרס: (אסתר ז, ד) **"כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד".** והוסיף הרה"ג ר' יהונתן גליס שליט"א שהסכם הבינים הראשון שנחתם בין איראן לארה"ב ביום **"ג בניסן תשע"ה**, הוא בבחינת **"הפיל פור"** של המן ביום **"ג בניסן"**. וכמו שבנס פורים קבל המן הסכמה מאחשורוש ביום **"ג בניסן"** להשמיד ח"ו את עם ישראל, כך בימינו אירן שהם המן קבלו הסכמה מאובמה שהוא כמו המלך אחשורוש להמשיך ליצר את פצצות האטום וכו'. וכמו שבנס פורים ה' סכסך בין אחשורוש להמן וכו', כך בימינו בקרוב יסתכסכו אלו עם אלו וילכו למלחמת גוג ומגוג כדברי הרבי מאפטא זצ"ל. וכן חדש תמוז הוא החדש שבו בשרו לעם ישראל שהתבטלה גזרת אחשורוש, כמובא ב'מעם לעז' (אסתר ח, ט) שהאגרות נשלחו ביום כ"ג בסיון ולקח חדש ויחצי עד שהגיעו לכל המקומות. וכן מובא ב'שפת אמת' (פורים תרל"ד) **נס דפורים היה הכנה לבית שני פי היה צריך להיות פח ועז לבני ישראל. ועל ידי הנס נגבה לבם ויכלו לחזור לבית המקדש.** וכן אפשר שיהיה לעתיד נס כזה קודם הגאולה כמו שאמרו חז"ל מעמיד עליהם מלך כהמן כו' שנס זה הכנה לגאולה. והוסיף הרה"ג ר' א. עברון שליט"א שכ"ז תמוז תשע"ה התחילה גוג ומגוג בגימטריא 1775 קץ הארז"ל. והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א שמבטעה זו השן, מרמז על **עבמה**, ובגימטריא המן האגני, שעולה עם האותיות **תשע"ה**. וכן השתלשל שמו של האסיר היהודי יונתן פולארד הי"ו שסובל מאדום עשרות שנים, לרמז על **פלאוריד** שמרפא שנים, כי הוא ממתיק את שני אדום שלא זיקו לישראל.

וכן השתלשלו שיחות הגרעין בחדש תמוז תשע"ה בווינה משרש יון. וכן יש רמז בפרשת השבוע על יון, כשבלעם לקח עמו את האתון אותיות **אתונה** בירת יון, לצרף נבואתו שקשורה לאחרית הימים. וכן בלעם הוא שרש חקמת יון, כמובא ב'לקוטי הלכות'. והוסיף הרה"ג ר' שמעון אלקסלסי שליט"א ש**אתונה** בארמית פרושה **הגענו**, רמז שהגענו לקץ. וכן השתלשלו השיחות בווינה באותו מלון בו התאכסן היטלר ימ"ש לפני מלחמת העולם השנייה. וכן לפני מלחמת העולם השנייה היו הסכמי **מינכן** שיש בו אותיות יון, (כמובא בארז"ל שהאות נ' סופית היא אות ו' שהתארכה). וגם שם היו איומי אולטימאטום לסים את ההסכם תוך כמה שעות וכו', והיתה מדיניות פיוס כלפי גרמניה כמו שיש היום כלפי פרס, וכמו ששם התברר שכל ההסכם היה אחיזת עינים, כך יתברר כאן, וכפי שהבאנו מהספר 'לקוט אוהב ישראל' הרה"ק **רבי מרדכי מסלונים זיע"א ספר ששמע בשם הרה"ק מאפטא זיע"א שבאחרית הימים ירצו אמות העולם להלחם זה בזה, אך יחשבו ויתבוננו שתצא מזה טובה לישראל, ויתאספו כלם להשוות החלוקים ביניהם כדי שלא יצטרכו להלחם, אך זה לא יעזר להם, והם ילחמו זה בזה עד שיגיע סופם. וסיום שמתר לומר הדבר בשמו, כאומר בשם נביא.**

והוסיף הרה"ג ר' מנחם ברהום שליט"א שחתימת ההסכם היתה ביום רביעי פרשות מטות מסעי מחברות, ואם נחשב את הגימטריא של כל הפסוקים ששייכים ליום הזה, היינו מפרק ל"ב פסוק כ' ואילך, כ' כ"א כ"ב כ"ג וכו'.

נקבל מספר 1938 שהיתה השנה הלועזית של חתימת הסכם מינכן. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שיש סוף בגימטריא הסכם וינה, לרמז שבוינה נולדה הפיכת הרע לטוב כמו בים סוף.

מובא ב'עץ חיים להאריז"ל' (שער י"ח רנה) ודע כלל זה כי כל מה שיש בעולם הזה הפל הוא פדגמת מה שהיה באלו ז' מלכים ואין כל חדש תחת השמש, ומיתת המלכים ותקונם הוא ענין תחית המתים להם וכך יהיה לגופים השפלים בעולם הזה לעתיד לבא, והנה הרוחניות הנשארו בהם הנקרא הבל דגרמי הם בחינת ניצוצין של האורות העליונים שנשארו בפלים המתים ההם ועקרי האורות נסתלקו למעלה וקצת ניצוצין מהם נשארו בפלים להחיותו בזמן תקון של אצילות. והנה מספר הניצוצין ההם היו רפ"ח ניצוצין, וזה סוד "והארץ היתה תהו ובהו" שהם בחינת המלכים אשר מתו ונשתברו ונעשו תהו ובהו, ונשארו קצת ניצוצין הנקרא רוח אלקים מרחפת עליהן ותבת מרחפת הוא מ"ת רפ"ח, כי הרפ"ח ניצוצין היה תוף המתים. וכן הכלל בש"ס סוף טומאה לצאת בגימטריא מרחפת, הסוד של משיח שיוציא את הטמאה מהעולם ויתבררו הרפ"ח.

"אשר שלט האדם באדם לרע לו".

כתוב (קהלת ח, ט) "את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש את אשר שלט האדם באדם לרע לו". הפסוק מדבר על האדם בליעל דקלפה שהוא הלעמת זה של אדם הראשון, שרש דוד המלך, בסוד אדם דוד משיח שהם ר"ת אדם, כמובא בלק"ת להאריז"ל (שמואל רצה). ורש"י על הפסוק מזכיר שלשה שמות שהם האדם ששולט לרע; פרעה, נבוכדנצר, וסנחריב. שהם שלשת הגלגולים של גוג כפי שהבאנו מהאריז"ל, ושמעתי מהרה"ג ר' יוסף ד. שליט"א שחדש א"ב ה'תשע"ה נמצא בר"ת הפסוק הזה: "את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש את אשר שלט האדם באדם לרע לו". והפסוק הזה מרמז על הקץ והסוף של שליטת האדם באדם, כמובא בפרוש הרמ"ז על זהר (שמות עמוד 413) שלט האדם באדם לרע לו וכו', כי בהתקנס יבוא המשיח. וכן מובא בספר 'חסד לאברהם' (מעין ה נהר כט) 'האדם באדם לרע ר"ת בלע המות לנצח. וכן א"ב ר"ת ברק אובאמה שהוא גוג, וגם שתי האותיות הראשונות של אבמה ר"ת אב שהוא חדש החרבון, והוא ר"ת אדם בבל שהחריבו את שני בתי המקדש כמובא בשל"ה. וכן כתבו לי שתאריך הלדתו כ"ב באב תשכ"א, ושוב רואים את חדש אב, ואת הש"ך דינים. וכן מצינו בזהר (תיקונים קיג): "קץ כל בשר בא לפני", "קץ שם לחשד". ורואים שפסוק זה מרמז על קץ הגאולה. ו"בא", מרמז על חדש אב. והוסיף הרה"ג ר. פ. שליט"א שהכתוב (ישעי' ס, כב) "בעתה אחישנה" ר"ת א"ב. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שחדש אב, הוא החדש החמישי, אותיות המשיח. וכן מובא בספר 'אהבת ישראל' שהצרוף של חדש אב "הסכת ושמע ישראל היום", מרמז על הפסוק של הגאולה "היום אם בקלו תשמעו". ולכן "תשמעו" בגימטריא ראש חדש אב. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שבראשית אותיות א"ב תשר"י, שבחדשים אלו יתחדש העולם מבראשית.

**אנו שמחים להודיע על פתיחת קו טלפון של סוד החשמל
מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה 0583277722 0533103534
למאגר שיעורים בעניני הגאולה הקש 1 ואחריו הקש 3
להלן רשימת שיעורים בתוך המאגר**

הקש 0 וסולמית	על נבואת החפץ חיים שבקיץ תשע"ה תפרוץ מלחמת עולם שלישית
הקש 1 וסולמית	על נבואת הינוקא מקרלין שתהיה מלחמת עולם שלישית
הקש 2 וסולמית	על דברי מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א ליהודים לעלות לארץ
הקש 3 וסולמית	על מלחמת עולם שלישית שיתכן מאד שתתחיל בחודש תמוז תשע"ה
הקש 4 וסולמית	על מחלוקת הצדיקים מה צפוי לעם ישראל במלחמת העולם השלישית
הקש 5 וסולמית	על נפילת מלכות ישמעאל בשנים האחרונות והקשר לגאולה
הקש 6 וסולמית	על התפקיד של מלכות פרס במלחמת העולם השלישית
הקש 7 וסולמית	על ההתגרות של איראן וסעודיה
הקש 8 וסולמית	על התפקיד של מלכות רוסיה במלחמת העולם השלישית
הקש 9 וסולמית	על נבואת רבי אהרון ראטה זצ"ל ועל אסונות טבע במלחמת העולם השלישית
הקש 10 וסולמית	על קריסת כלכלית במלחמת העולם השלישית
הקש 11 וסולמית	על דברי האדמו"ר משומרי אמונים זצ"ל שתהיה מלחמת עולם שלישית
הקש 12 וסולמית	על ההשקפה הנכונה על מדינת ישראל והקשר לגאולה
הקש 13 וסולמית	המשך השיעור הקודם
הקש 14 וסולמית	על מרן הגר"ע יוסף זצ"ל שהיה ניצוץ משיח בן יוסף
הקש 15 וסולמית	על התגלות משיח בתשעה באב תשע"ה
הקש 16 וסולמית	על ארגון דעא"ש
הקש 17 וסולמית	על מלחמת דתות בין הנצרות לאיסלם שתחל במצרים
הקש 18 וסולמית	רמזים במשניות ברכות ושביעית על גאולה בתשע"ה
הקש 19 וסולמית	על דחקות תלמידי חכמים מהערב רב לפני הגאולה
הקש 20 וסולמית	על הקשר בין קריסת הכלכלה ביוון ליונה הנביא שצד את הלוייתן
הקש 21 וסולמית	על הפיכת מי מערת פמיס לדם
הקש 22 וסולמית	על אובאמה שהוא גוג
הקש 23 וסולמית	המשך השיעור הקודם
הקש 24 וסולמית	הסוד של פצצות אטום
הקש 25 וסולמית	תשעה באב תשע"ה 1948 שנים לחורבן הבית
הקש 26 וסולמית	תחית המתים בשנת ת"ת ובשנת תש"ץ
הקש 27 וסולמית	בית המקדש השלישי בתאריך של בעתה בשנת תשפ"ו
הקש 28 וסולמית	ההסכם בין אדום לפרס והקשר בין שמיטת תשע"ה לגאולה
הקש 29 וסולמית	"איך נחפשו עשו נבעו מצפניו"
הקש 30 וסולמית	התקרבות המדע לכוכב פלוטו
הקש 31 וסולמית	המשך השיעור הקודם
הקש 32 וסולמית	"אוהזת בעקב עשו", לכן ג'ון קרי היה על קביים בשיחות עם איראן
הקש 33 וסולמית	התקופה שלנו כנגד החנייה של בני ישראל בערבות מואב
הקש 34 וסולמית	עוד מדברי הגר"ח קניבסקי שליט"א והשאלה מתי יהיו 3 שעות הנוראות
הקש 35 וסולמית	האם מותר לחשב קיצין
הקש 36 וסולמית	תאריכי קיצין שמופיעים בכתבי האריז"ל
הקש 37 וסולמית	"על הר ציון ששם שועלים בו"
הקש 38 וסולמית	מי נקרא 'בן תורה' לפי חז"ל

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת

הרה"ג ר' יצחק יפונה שליט"א מבני ברק שמוציא עלונים להפיץ את קץ בעתה של תשע"ה ונבואת החפץ חיים וכל המסתעף הביא את העלונים למרן הגר"ח קניבסקי שליט"א שישב כמה דקות וקרא כל מילה ובסיום אמר **אתה יכול להפיץ** והוסיף ושאל אם אין חשש מהפצת הדברים מצד חישוב קיצין וכדומה, והגר"ח ענה לו **אל תפחד**. לכאורה זו ממש הסכמה ממרן הגר"ח שליט"א לעלוני סוד החשמל על הגאולה כי הוא מפרסם את אותם דברים ניתן לשמוע את הרה"ג יצחק יפונה שליט"א מה שאמר לו הגר"ח שליט"א בקו בטלפון דלעיל שלווחה 1 – ואחר

בעזה"ש"יית

בשורה משמחת: ספר חדש מבית 'סוד החשמל'

'תורת הרמז' מהדורה שנייה עם תוספת של 220

עמודים

ובנוסף: דיסק מתנה לכל רוכש ספר

גירסא חדשה של תוכנת הגימטריאות המשוכללת בעולם עם תוספת חיפוש בכל התנ"ך ובששה סדרי

משנה ועוד ועוד

מה בספר:

פסוקים כנגד שנים [מאמר נרחב שרק חלקו פורסם]

מספר השנים כגימטריא

מהות תורת הרמז

יסודות וכללים בחילופי אותיות וגימטריות ועוד

מאמר חדש נרחב על המספר המסתתר

מאמר על מילים מסתתרות

השתלשלות בגשמיות

דוגמאות אות שניה ושלישית

מאמרים על השוואות בתנ"ך

מאמר על משמעות פרשיות פתוחות וסתומות עם צילומים והסברים

מאגר ראשי תבות וסופי תבות ונוטריקון בתנ"ך

מאגר ערכים נרחב לתורת הרמז

ועוד ועוד

חידושים שנוספו לגירסא החדשה של התוכנה:

חיפוש ראשי תבות וסופי תבות בפסוקי התנ"ך ובששה סדרי משנה

חיפוש אות שניה ושלישית ישר והפוך בפסוקי התנ"ך ובששה סדרי משנה

חיפוש דילוגים קצרים בפסוקי התנ"ך ובששה סדרי משנה

חישוב המספר המסתתר

גימטריא של ניקוד לפי הזהר

פסוקי התורה כנגד השנים ישר והפוך

שיטת הבן איש חי באותיות שלפני

שיטת ספר הפליאה באותיות שלפני

חילוף א"ט ב"ח לרש"י [המתוקן]

חילוף אח"ס בט"ע לפי האר"י

ועוד ועוד

הספר יחד עם התוכנה במחיר מיוחד לרגל ההוצאה 30 שקל בלבד [מסובסד במקום 50]

ניתן לקנות אצל

משפחת פיש רחוב גבעת שאול 30 קומה 1 026537343

משפחת פיש רחוב הרב קוטלר 21 פינת רחוב הרב שך 036188995

למשלוחים בארץ ניתן לצלצל 0583209982 מחיר משלוח בדואר לכל הארץ 19 שקל

ניתן להחליף את המהדורה הקודמת לחדשה במחיר 15 שקל בלבד אך ורק בכתובת משפחת פיש רחוב גבעת שאול 30

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ולא מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע לא מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינות שלהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל בספר הזהר ובשאר ספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כְּדַבְּרֵי הַזֶּהר בְּפִרְשֵׁת נְשֵׂא, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעֵם מְאִילָנָא דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הַאי סִפְרָא הַזֶּהר יִפְקֹון בֵּיה מְגֻלֹתָא בְּרַחֲמֵי.

רַבִּי יַעֲקֹב צֶמַח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמְהָ הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֵסֶק הַתְּלֻמוֹד, וְלֹכֵן "אֵינְנוּ", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ.

בַּעַל הַגּוֹבִי עַל 'עֵץ חַיִּים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְן הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלֻמִּידֵי חֻכְמִים שְׂלֵא לְמַדּוֹ קְבָלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּךְ.

רַבְּנוּ ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו כל יום חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל, מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח, ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו', ומי שאצלו במסגרת עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מדור גלגלים בתורה

תקציר גלגלים מתוך הספר 'משברי ים גלגל החוזר בתורה', שחיבר אחי הרה"ג ר' שמואל פיש שליט"א בספר מתבארים באריכות מאות גלגלים בתורה. ניתן להשיג בטל: 036188995

שהייה מקיום המצוה עד זמן מרובה.

[מכתבי הג"ר מרדכי גולדמן שליט"א]

הידיעות ההלכתיות הנחוצות להבנת הגלגל:

א. החכם צבי [תשובה ק"ו] דן לגבי מי שיש לפניו מצוה שיכול לקיימה כעת ויכול להמתין ליום מאוחר יותר ויקיימנה אז באופן מהודר יותר. ופסק לחלק בין השתהות לזמן מרובה שאסורה כי חיישינן שמא ימות, לבין השתהות לזמן מועט שלא חיישינן שמא ימות. ומציין מקור לפסק מהתוס' לגבי יבום ומהתרומת הדשן לגבי ברכת הלבנה. [ועיי"ש שדן אם גם מותר להשתהות עבור לקיים תחתיה מצוה אחרת מהודרת יותר, ושם מותר אזי ג"כ דווקא להשתהות זמן מועט ומהטעם הנזכר].

ב. שיעור זמן מועט לא נתפרש בדברי החכם צבי. וממה שלמד מהתרומת הדשן מוכח שסבר ששה ימים נחשב זמן מועט כי הרי שם רוצים להתיר להמתין אפי' ממוצאי יום א' עד מוצאי שבת. ורבי יהונתן אייבשיץ ז"ל [ביערות דבש ח"ב סוף דרוש ג'] נוקט שז' ימים נחשב זמן מועט ומוכיח זאת מתוס' ביומא, ומבאר בכך את רש"י בקידושין לגבי חלוקת הימים למקרא למשנה ולתלמוד, ואת הגילוי לדוד המלך שימות בשבת. עיי"ש. ובליקוטי הערות לחכם צבי [בהוצאת מכון דובב מישרים ומכון שער המשפט] הביאו שבתוס' במ"ק כבר בב' ימים חששו שמא ימות ובתוס' קידושין מתבאר על ג' ימים. ולגלגלנו אין זה משנה מהו השיעור המדוייק, ונתפוס לדוגמא שעד שבוע נחשב זמן מועט ומשם ואילך זמן מרובה, אבל גם אם השיעור המבדיל הוא שנה או אלף ימים או לחילופין רק ג' ימים יצויר הגלגל לפי שיעור זה.

עיונים:

א. הג"ר שמואל פיש שליט"א טען שהכרעת הגלגל צ"ל לפסוק לו לא לקיים כעת אלא להמתין ג' ימים לבינונית, ואם אכן יצליח לשרוד כמו שבאמת מסתבר לנו כעת שהרי איננו חוששים שמא ימות לזמן מועט אז נפסוק לו להמתין לזמן השלישי כי מאז זהו זמן מועט. והשגתי על דבריו דא"כ אמאי בכל התורה כולה נאסר להמתין לזמן מרובה ביבום ובדברי החכם צבי אם יש לו איזו סיבה [של ריוח ממוני וכיוצא בזה] להשתהות יוכל לעשות זאת באופן של שיעור מקוטע דהיינו שימתין זמן מועט שעל זה אי אפשר לבוא בתביעה כלפיו וכך ימתין שבוע ועוד שבוע עד שיגיע ממדינת הים אחיו השני. והרי את זה אסרה הגמ' ביבום והחכם צבי וממילא נסתרת טענתו. וצריך בירור.

ב. הג"ר משה גרינוולד שליט"א עורר לטעון טענה מחודשת: דילמא החשש שמא ימות לזמן מרובה אינו רק על אופן שימות מיתה פתאומית, אלא גם שלפתע יחלה בהדרגה עד שימות, וא"כ יתכן שיחלה עוד בטרם שיגיע הזמן המרובה. ולפי זה דלמא ביום השלישי כבר יורו לו שלא להמתין עוד ה' ימים כי בחולה חוששים שמא ימות כבר בזמן מועט.

ודחיתי את דבריו מכמה טעמים:

הוכחתי ממ"ש תוס' ביומא והחכם צבי [שהזכרתי ביסוד א'] שמותר להמתין עם יבום לזמן מועט, והיערות דבש [הנ"ל ביסוד ב'] שביאר בדעת רש"י שאפשר להמתין עם לימוד המשנה והתלמוד כמה ימים מפני דהוי זמן מועט, ואם קיים חשש שיהא אז חולה מסוכן (=ערב מיתה) הרי לא יוכל לקיים מצוות אלו (ולכן לא הוכחתי גם מברכת הלבנה שבתרומת הדשן, כי בזה כן יש אפשרות שגם בחוליו המסוכן ערב מיתתו יוכל לקיימה). חזינן שאת זה אין חז"ל מכניסים בחשבון של נידון ההמתנה לחשוש שבזמן מועט יהא חולה מופלג.

גם לדבריו הוי רק ספק. ונ"ל שפוסקים לאסור על אדם להמתין זמן מועט כשקיים ספק דילמא יצליח אז לקיים ביתר הידור או דילמא לא יצליח אז לקיים רק יוכרח להשתהות לזמן המרובה שבו חיישינן שמא ימות, אלא מחייבים אותו לקיים כבר כעת. וממילא שוב הגלגל קיים.

אפילו אם נסכים לדבריו, עדיין מצינו לצייר את הגלגל כשהזמן הבינוני למצוה הבינונית אינו בעוד ג' ימים כי אם בעוד שעה זמן כזה שמשם ועד שיגיע הזמן שנחשב מעכשיו לזמן מרובה משם הוא רק זמן מועט, ולגבי זה ודאי שאין להניח שבעוד שעה קלה כבר יהא במצב של חולי שאינו יכול להמתין שבוע. ובפרט שנוכל לצייר את הגלגל בציוור שיש מאה ושבעים מצוות לפניו עם אפשרות בכל שעה ושעה, ובציוור זה הרי גם בחולה לא חוששים שימות בתוך שעה.

על פי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור להורדת ספר על גאולה בתשע"ה – תשע"ו מאת כי לה' המלוכה
www.sod1820.org/sod.pdf

שיעור על מרן רבי עובדיה יוסף זצ"ל שהיה משיח בן יוסף
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iMjdmNGxHVWRZY3M/view?usp=sharing>

2 שיעורים בישיבת דרך ה' על גילויים חדשים בענין קץ הגאולה והבנה בענין השתלשלות העולמות

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iU1p1MzAtTkJ4NGM/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11ieF84WWhpWG01MGs/view?usp=sharing>

שיעור בכולל ללימוד סידור הרש"ש בענין סוד עולמות ב"ע תחתונים

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iVzEtX2hNdko0UDg/view?usp=sharing>

לחץ כאן להורדה ללא תשלום של ספר סוד החשמל קץ הגאולה 1135 עמודים המהדורה החדשה
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iek1jWDJYdTVJUjA/view?usp=sharing>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל לשנים תש"ע - תשע"ג

<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1722>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל תשע"ד

<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1890>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל תשע"ה

<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1890>

קישור לארכיון השיעורים והעלונים

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6Iej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

סוד החשמל 400 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsTa1B6UT-XOPxMOg0L8LFD>

סידור הרש"ש 37 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsRpQM-VAJ6yf9Lw6Bkvw3P>

יסודות הגאולה בתשע"ב - תשע"ה 29 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL768C2EA3BC5678C6>

קישורים לארבעה עשר שיעורים בקבר דוד המלך:

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iM3ZiZ3hWdzU0cWM/edit?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iMFp6TXBrMU1XbUk/edit?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iUXNWSjBQbmtNWGs/edit?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iWGU0WkpNQVYtV2s/edit?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iR0VSNVdhcW5PWkE/view?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iZHN1OUtSaHlvWFE/view?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11ibFJDMVB2QU5Hd1k/view?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iZjlMa01aMENMeGM/view?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iZjZGY3dPUmQydlk/view?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iZS1BekFNNG4xRGc/view?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iTmRIQkh5MzRtV0E/view?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11ibXNMQTctLWQ5clk/view?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iV2I3VVBXaDhzRms/view?usp=sharing>

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11idEY4Nk93YzBXOFE/view?usp=sharing>

נודה מאד לכל מי שישלח הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il טל: 0573109982